

МІНІСТЕРСТВО ІНФРАСТРУКТУРИ УКРАЇНИ
ДЕРЖАВНЕ ПІДПРИЄМСТВО «АДМІНІСТРАЦІЯ МОРСЬКИХ ПОРТІВ УКРАЇНИ»
АДМІНІСТРАЦІЯ ОДЕСЬКОГО МОРСЬКОГО ПОРТУ

65026, м.Одеса, пл.Митна, 1, web: www.port.odessa.ua, e-mail: bod-aomp@ods.uspa.gov.ua
Тел.: (048) 729-35-00, 729-41-64, тел./факс: (048) 729-36-08, 729-47-38

вих. № 18А/1190 від «07» 09 20 18 р.
на № _____ від «___» _____ 20 ___ р.

ДП «КТО»
Коккіну А.О.

ТОВ «Бруклін-Київ»
Губанкову Ю.П.

ТОВ «Бруклін-Київ Порт»
Пустоварову В.О.

Шановні панове!

Адміністрацією Одеського морського порту отримано листа від апарату управління ДП «АМПУ» № 3930 від 01.06.2018 р. щодо розробки власної Інструкції щодо ввозу/вивозу, проведення вантажних операцій і тимчасового зберігання небезпечних вантажів на території морського порту.

На виконання даного листа ОФ ДП «АМПУ» розроблено проект «Інструкції ввозу/вивозу, інформування, проведення вантажних операцій і тимчасового зберігання небезпечних вантажів на території Одеського морського порту».

Просимо Вас ознайомитися з даним проектом Інструкції, погодити його, або направити свої пропозиції, які, на вашу думку, необхідно до нього внести.

Додаток: Проект «Інструкції ввозу/вивозу, інформування, проведення вантажних операцій і тимчасового зберігання небезпечних вантажів на території Одеського морського порту» на 48 арк.

З повагою

Заступник начальника адміністрації
Одеського морського порту
з операційної діяльності

Р.І. Сахатдінов

034239

Вик. Ревін О.А.
Тел. 729-31-57

SIC.02.009. 1407

ЗАТВЕРДЖЕНО

Наказ начальника ОФ ДП «АМПУ»

(Адміністрації Одеського МП)

від «___» _____ 2018 р. № _____

Інструкція

ввозу/вивозу, інформування, проведення вантажних операцій і тимчасового зберігання небезпечних вантажів на території Одеського морського порту.

I Загальні положення

1. Ця Інструкція (далі - Інструкція) ввозу/вивозу, інформування, проведення вантажних операцій і тимчасового зберігання небезпечних вантажів на території Одеського морського порту розроблена з метою уніфікації процесів обробки небезпечних вантажів в Одеському морському порту.
2. Інструкція не поширюється на:
 - термінові перевезення небезпечних вантажів, які здійснюються з метою рятування людей або захисту навколишнього середовища, за умови, що вжито всіх належних заходів до забезпечення повної безпеки таких перевезень і про здійснення таких перевезень повідомлено компетентний орган з перевезення небезпечних вантажів;
 - перевезення, які здійснюються аварійно-рятувальними службами або під їх наглядом для проведення рятувальних робіт, а також перевезення після збирання небезпечних вантажів після аварійної події у найближче найбільш придатне місце для їх видалення;
 - небезпечні вантажі, які використовуються для забезпечення руху суден або транспортних засобів, що перевозяться на судах, а також для забезпечення функціонування їх спеціального обладнання або його обслуговування і забезпечення безпеки судна;
 - незайmistі нетоксичні задушливі та/або гази-окисники, якщо тиск газів у посудині або цистерні за температури 20 °С не перевищує 200 кПа (2 бар) і вантаж під час перевезення цілком перебуває в газоподібному стані та не є зрідженим або зрідженим охолодженим газом; включно всі види посудин або цистерн, які, наприклад, є частиною машин чи пристроїв;

- незаймісті нетоксичні задушливі гази, які використовуються у транспортних засобах, контейнерах з метою охолодження або кондиціонування;
- гази, що містяться: в обладнанні, яке використовують для експлуатації суден (наприклад, вогнегасники).
- небезпечні речовини у невеликих кількостях, які використовуються у виробничій діяльності суб'єктів господарювання на території Одеського порту.

Ця Інструкція не поширюється також на усі відходи, забруднені води, які утворюються на судах у результаті їх діяльності і є власністю суден. Адміністрація Одеського морського порту (далі - Адміністрація) забезпечує надання послуг з прийому вищезазначених відходів з суден (сміття, забруднених вод, інших рідких речовин, що містять нафту або її залишки тощо) у якості забруднюючих (шкідливих) речовин, за заявками таких суден або морських агентів відповідно до наказу Міністерства транспорту України від 10.04.2001 № 205 «Про затвердження Правил реєстрації операцій зі шкідливими речовинами на судах, морських установках і в портах України», зареєстрованим в Міністерстві юстиції України 28.05.2001 за № 452/5643, та наказу Міністерства інфраструктури від 21.08.2013 № 631 «Про затвердження Порядку надання послуг із забезпечення запобігання і ліквідації розливу забруднюючих речовин у морських портах України», зареєстрованим в Міністерстві юстиції України 06.09.2013 р. за №1533/24065, без надання судном технічних паспортів відходів, реєстрових карт, документів дозвільного характеру, тощо.

3. В Інструкції терміни вживаються у значеннях, наведених у Законі України «Про перевезення небезпечних вантажів», «Про морські порти України», Міжнародному кодексі морського перевезення небезпечних вантажів, ДСТУ 4500-1:2008 «Вантажі небезпечні. Терміни та визначення понять», Правил надання послуг у морських портах України, затверджені наказом Міністерства Інфраструктури України від 05.06.2013 № 348, зареєстровані в Міністерстві юстиції України 15 серпня 2013 р. за № 1401/23933.

4. В Інструкції прийняті наступні скорочення:

Конвенція СОЛАС-74 - Міжнародна конвенція щодо охорони людського життя на морі.

Кодекс ММНВ - Міжнародний морський кодекс небезпечних вантажів.

МК МПНВ - Міжнародний кодекс морського перевезення навалочних вантажів.

5. У вантажних одиницях, вантажних транспортних одиницях до вантажних операцій і тимчасового зберігання, як небезпечні вантажі, вантажовідправником (представником вантажовласника - експедитором) або агентом повинні заявлятися:

- вантажі, які зазначені у главі 3.2 частини 3 Міжнародного морського кодексу небезпечних вантажів (надалі - Кодекс ММНВ) без заборони до їх перевезення;

- вантажі, які за результатами випробовувань, здійснених за ДСТУ 4500-4:2006 «Вантажі небезпечні. Методи випробовувань», відповідно до показників та критеріїв підпадають під класифікацію небезпечних вантажів згідно з ДСТУ 4500-3:2008 «Вантажі небезпечні. Класифікація»;

- порожні вантажні одиниці та вантажні транспортні одиниці, не очищені з-під небезпечних вантажів.

6. Навалочні вантажі повинні заявлятися вантажовідправником (представником вантажовласника - експедитором) або агентом залежно від їх транспортної безпеки, визначеної для вантажу у Додатку 1 до Міжнародного кодексу морського перевезення навалочних вантажів (надалі - МК МПНВ).

7. Небезпечні вантажі, кількість яких у внутрішній тарі (споживчій тарі) не перевищує границь, установлених у колонці 7(a) або 7(b) таблиці глави 3.2 частини 3 Кодексу ММНВ та пакування і маркування, яких відповідає вимогам глави 3.4 або 3.5 частини 3 Кодексу ММНВ (надалі - «небезпечні вантажі в обмежених кількостях» і «небезпечні вантажі в звільнених кількостях»), повинні заявлятися вантажовідправником (представником вантажовласника - експедитором) або агентом до вантажних операцій, тимчасового зберігання, як «небезпечні вантажі у обмежених кількостях» або «небезпечні вантажі у звільнених кількостях».

У разі ввезення таких вантажів у контейнерах залізничним і дорожнім транспортом у морський порт на загальних умовах відповідно до вимог п.1.3 розділу 1 Правил перевезення небезпечних вантажів, затверджених наказом Міністерства транспорту та зв'язку України від 25 листопада 2008 № 1430, зареєстрованих в Міністерстві юстиції України 26 лютого 2009 року за № 180/16196 або п.1.7 розділу 1 Правил дорожнього перевезення небезпечних вантажів, затверджених наказом Міністерства внутрішніх справ України від 26 липня 2004 року № 822, зареєстровані у Міністерстві юстиції України 20 серпня 2004 року за № 1040/9639, вантажовідправник (представник вантажовласника - експедитор) до начала транспортування має забезпечити

нанесення відповідного маркування, визначеного у частині 5 Кодексу ММНВ і підготування перевізних документів.

До вантажних операцій, тимчасового зберігання і перевезення морським транспортом, як «небезпечні вантажі в обмежених кількостях» або «небезпечні вантажі у звільнених кількостях» не допускаються:

- вибухові речовини класу 1;
- займисті, корозійні, окислювальні та токсичні гази класу 2 (за винятком газів у аерозольному пакованні);
- самореактивні та подібні їм речовини, а також десенсибілізовані вибухові речовини підкласу 4.1;
- самозаймисті речовини підкласу 4.2, а також вантажі інших класів, що характеризуються додатковим видом небезпеки підкласу 4.2;
- органічні пероксиди підкласу 5.2 (за винятком наборів хімічних реактивів);
- інфекційні речовини підкласу 6.2;
- радіоактивні матеріали класу 7;
- усі небезпечні вантажі високого ступеня небезпеки (група пакування I).

Перелічені вище вантажі мають замовлятися вантажовідправником як небезпечні вантажі.

9. Відходи, що не підпадають під класифікацію небезпечних вантажів, але підпадають під дію Базельської конвенції про контроль за трансграничним перевезенням небезпечним вантажів та їх видаленням, можуть надаватися вантажовідправником на умовах, визначених для класу 9.

10. Підготування та надання відходів, що містять радіоактивні матеріали або забруднені ними, регламентуються вимогами, встановленими Правилами ядерної та радіаційної безпеки при перевезенні радіоактивних матеріалів, затверджених наказом Державного комітету ядерного регулювання України від 30 серпня 2006 року за № 132, зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 18 вересня 2006 р. за № 1056/12930 (далі - ПБПРМ-2006).

11. Небезпечні вантажі класу 7, інфекційні речовини підкласу 6.2, а також вантажі, що потребують підтримання спеціального температурного режиму (самореактивні речовини підкласу 4.1, вантажі підкласу 5.2), перевантажуються і перевозяться відповідно до інструкції, розробленої вантажовідправником та затвердженої компетентним органом України з перевезення небезпечних вантажів (центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері транспорту).

Методи регулювання температури, умови перевезення та вимоги до вантажних операцій зазначаються у інструкції з перевезення цього вантажу.

12. Небезпечні вантажі, які в умовах транспортного процесу можуть полімеризуватися з виділенням тепла і газів, повинні надаватися вантажовідправником тільки в стабілізованому, інгібірованому або флегматизованому стані, як це передбачено у транспортній назві для конкретного вантажу в главі 3.2 частини 3 Кодексу ММНВ.

II Підготування та надання небезпечних вантажів до вантажних операцій і тимчасового зберігання

1 Загальні положення

1.1 Небезпечні вантажі, які подаються до вантажних операцій і тимчасового зберігання, повинні бути класифіковані та ідентифіковані відповідно до вимог ДСТУ 4500-3:2008 «Вантажі небезпечні. Класифікація» або частини 2 Кодексу ММНВ.

Міжнародною морською організацією навалочні вантажі за їх транспортною безпекою поділено на:

- групу А - вантажі, що можуть розріджуватися, якщо в процесі морського перевезення їх вологість перевищить запропоновану для них транспортабельну межу вологості;

- групу В - вантажі, що володіють такими хімічними властивостями, прояв яких може представляти небезпеку для судна;

- групу С - це вантажі, які не здатні розріджуватися (вантажі, що відносяться до групи А), та вантажі, які не володіють небезпечними хімічними властивостями (вантажі групи В).

1.2 Вантажні одиниці, в яких надаються небезпечні вантажі, у частині їх конструкції, виготовлення, випробовування і маркування за результатами випробовувань повинні відповідати вимогам частини 4 та 6 Кодексу ММНВ та ГОСТ 26319-84 «Грузы опасные. Упаковка»

1.3 Кожна вантажна одиниця або вантажна транспортна одиниця з небезпечним вантажем повинні мати маркування, що характеризує транспортну безпеку вантажу, виконане та нанесене відповідно до вимог ДСТУ 4500-5:2005 «Вантажі небезпечні. Маркування» або частини 5 Кодексу ММНВ. Маркування повинно бути чітке, видиме і витримувати вплив погодних умов без істотного зниження його якості на період перевезення вантажу та не

повинно закривати інше маркування, нанесене на вантажні одиниці, вантажні транспортні одиниці. Маркування потрібно наносити так, щоб інформація, яка міститься у ньому, залишалася придатною для ідентифікації після перебування у морській воді не менше ніж три місяці.

На вантажні одиниці і вантажні транспортні одиниці з небезпечними вантажами наносяться попереджувальні знаки згідно з вимогами розділу 8 ДСТУ 4500-5:2005 «Вантажі небезпечні. Маркування» та частини 5 Кодексу ММНВ.

Якщо для небезпечного вантажу у главі 3.2 частини 3 Кодексу ММНВ визначений знак «забруднювач моря» або цей знак визначений у Паспорті безпеки речовини (матеріалу) згідно ДСТУ ГОСТ 30333:2009 «Паспорт безпеки хімічної продукції. Загальні вимоги», то на вантажні одиниці, вантажні транспортні одиниці наноситься попереджувальний знак відповідно до мал. К.2 ДСТУ 4500-5 «Вантажі небезпечні. Маркування».

Відповідальність за правильну класифікацію, ідентифікацію, пакування, маркування небезпечного вантажу та визначення придатності вантажних одиниць та вантажних транспортних одиниць до перевезення небезпечного вантажу несе вантажовідправник (або його представник в морському порту – експедитор або агент).

Якщо класифікація, ідентифікація та/або маркування небезпечного вантажу не відповідає вимогам, встановленим для вантажу у главі 3.2 частини 3 Кодексу ММНВ, або зазначеним у Паспорті безпеки речовини (матеріалу), вантажовідправник перед наданням такого вантажу до перевезення повинен звернутися до компетентного органу України з перевезення небезпечних вантажів, який приймає рішення з встановлення відповідних вимог щодо підготовки небезпечного вантажу для морського перевезення, здійснення вантажних операцій та умов його перевезення.

Приймання небезпечних вантажів до вантажних операцій, тимчасового зберігання і перевезення морським транспортом з порушенням вимог щодо класифікації, ідентифікації, маркування і пакування не дозволяється.

Суб'єкти господарювання зобов'язані виконувати вимоги Кодексу цивільного захисту України, та на об'єкті відповідні підрозділи з питань цивільного захисту.

1.4 Інформування про ввіз/вивіз небезпечного вантажу на/з території, які знаходяться на балансі (у користуванні) адміністрації Одеського морського порту, або шляхами, які є об'єктами портової інфраструктури загального користування державної форми власності здійснює вантажовідправник (представник вантажовласника – експедитор) згідно до даної Інструкції.

Інформування про небезпечний вантаж здійснюється вантажовідправником (представником вантажовласника – експедитором) після підтвердження портового оператора (стивідорної компанії), що виконує вантажні або складські операції з небезпечними вантажами, про обробку такого вантажу. Портовий оператор підтверджує тільки ті вантажі, які можуть бути прийняті терміналом за ознакою можливості ліквідації аварійних ситуацій з вантажем (наявність потужностей і засобів) у разі їх виникнення.

Інформування адміністрації Одеського морського порту про небезпечні вантажі виконується шляхом надання інформаційного листа у паперовому вигляді за встановленим адміністрацією порту зразком, який надається у додатку, та на електронну пошту інженера з контролю за перевезенням небезпечних вантажів служби транспортування та супроводження вантажів (tgt-imdg@ods.uspa.gov.ua), а також змінного диспетчера служби транспортування та супроводження вантажів (tgt-dispat@ods.uspa.gov.ua) за формою, встановленою у Додатку.

Інформаційний лист надається не пізніше 24 години до ввозу/вивозу вантажу на/з території морського порту. До інформаційного листа додаються копії документів про вантаж (аварійна картка або паспорт безпеки речовини (MSDS), пакувальний лист). Усі документи мають бути оформлені належним чином на державній мові.

У разі ненадання інформації про небезпечні вантажі за встановленою формою такі вантажі не приймаються морським портом до обробки.

Вантажовідправник (представник вантажовласника – експедитор) гарантує та несе відповідальність за те що будь-який вантаж або транспортна одиниця, яку він представляє до перевезення по території Одеського порту:

- безпечний та не стане небезпечним у тому вигляді, в якому він доставлений і/або буде знаходитись на території Одеського порту;
- не токсичний і не буде і не буде джерелом виділення шкідливого газу, пилу, рідини або радіаційного випромінювання;
- не буде забруднювати навколишнє середовище, становити небезпеку ураження або збитку будь-якій особі або будь-якого вантажу, або обладнанню, або акваторії, або території порту;
- належним чином упакований відповідно до чинних державних та міжнародних стандартів і технічних умов;
- відповідним чином маркований з попереджувальними знаками в разі, якщо вантаж небезпечний, і з відповідними знаками, якщо існують спеціальні вимоги щодо перевантаження і транспортування такого вантажу;

- не містить товарів, предметів і речовин, заборонених до переміщення.

До початку завантаження небезпечного вантажу на судно вантажовідправник або його представник (експедитор) надає капітану судна або його представнику, а також капітану морського порту, інформацію про вантаж, підготовлену відповідно до вимог Положення про порядок підготовки та подання інформації про вантаж для його безпечного морського перевезення, затвердженого наказом Міністерства транспорту України від 4 грудня 1998 року № 497, зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 30 грудня 1998 року за № 848/3288.

1.5 Судна, що подаються під завантаження небезпечних вантажів, повинні мати Свідоцтво про відповідність конструкції та обладнання судна Правилу 19 (для суден, побудованих після 01 липня 2002 року) або Правилу 54 (для суден, побудованих до 01 липня 2002 року) Глави II-2 Міжнародної конвенції щодо охорони людського життя на морі (надалі - Конвенції СОЛАС-74), видане класифікаційним товариством, яке обране судновласником.

Класифікаційним товариством або за його дорученням можуть надаватися тимчасові свідоцтва відповідно п. 4.1 Правила 1 Частини А Глави II-2 Конвенції СОЛАС-74.

На суднах валовою місткістю 500 рег. тон або більше, побудованих до 1 вересня 1984 року, та на вантажних суднах місткістю менше 500 рег. тон, побудованих до 1 лютого 1992 року, допускається розміщення небезпечних вантажів класу 1 (за винятком підгрупи 1.4 групи сумісності S), газів і легкозаймистих рідин тільки на палубі, якщо класифікаційним товариством не визначені інші вимоги для судна.

2 Підготування вантажних одиниць і вантажних транспортних одиниць, у яких розміщують пакування з небезпечними вантажами

2.1 В пакуваннях (одиначній, комбінованій або складеній тарі, контейнерах середньої вантажопідйомності для масових вантажів, великогабаритній тарі) можуть надаватися тільки ті речовини та вироби, для яких такий спосіб перевезення та види пакувань допускаються положеннями глави 3.2 частини 3 Кодексу ММНВ.

Пакування повинні відповідати вимогам, визначеним у частинах 4 і 6 Кодексу ММНВ, і можуть надаватися до морського перевезення:

- окремими вантажними місцями (тарно-штучні вантажі);
- сформованими у транспортні пакети;

- завантаженими у вантажні контейнери (відкриті, закриті або укриті).

2.2 Небезпечні вантажі у пакуваннях, які за своїми розмірами та властивостями можуть бути сформовані в транспортні пакети, повинні надаватися вантажовідправником у транспортних пакетах.

2.3 Пакети та засоби пакування повинні відповідати вимогам нормативних документів на продукцію, бути випробувані та допущені до експлуатації в установленому порядку. Формування небезпечних вантажів у пакети повинне здійснюватися вантажовідправником відповідно до вимог ГОСТ 26663-85 – «Пакеты транспортные. Формирование с применением средств пакетирования. Общие технические требования» та вимог нормативного документа на продукцію. Пакети повинні зберігати цілісність, а засоби пакування згідно з ГОСТ 21650-76 «Средства скрепления тарно-штучных грузов в транспортных пакетах. Общие требования» повинні забезпечувати збереження пакетів під час перевезення під впливом інерційних навантажень з прискоренням $3g$.

Засоби кріплення вантажу в пакети повинні мати контрольні знаки вантажовідправника й унеможливлувати вилучення окремих вантажних місць з пакета без порушення кріплення та контрольних знаків.

Піддони усіх типів, що застосовуються для перевезення небезпечних вантажів в транспортній тарі, повинні витримувати навантаження під час штабелювання у чотири яруси з повною вантажопідйомністю та забезпечувати при цьому схоронність тари.

Пакування небезпечних вантажів безпосередньо у споживчій тарі (металеві банки місткістю не більше 5 л) дозволяється тільки для в'язких небезпечних вантажів класу 3 низького ступеню небезпеки (фарб, лаків) тільки у ящикних та стійкових піддонах за умови, що вантажовідправник здійснив необхідні випробовування, що підтверджують їх міцність при штабелюванні у чотири яруси і щодо динамічних навантажень, що виникають під час перевезення. Методика та результати випробовування мають бути надані перевізнику. Відправлення пакетів з такими вантажами має бути погоджено вантажовідправником з одержувачем і портом призначення.

Не дозволяється укладати в один пакет небезпечні вантажі, що є несумісними відповідно до вимог розділу 7 Кодексу ММНВ.

За надійність конструкції транспортного пакета відповідальність несе вантажовідправник.

Небезпечні вантажі у транспортних пакетах транспортуються без переформування пакета від вантажовідправника до одержувача.

Приймання до вантажних операцій, тимчасового зберігання і перевезення вантажів, сформованих у пакети, з порушенням вимог нормативних документів і вище наведених вимог не допускається.

2.4 Великотоннажні контейнери повинні відповідати вимогам:

- Міжнародній конвенції по безпечним контейнерам, 1972 року;
- Митній конвенції, що стосується контейнерів, 1972 року;
- ГОСТ 20259-80 «Контейнеры универсальные. Общие технические условия»;
- ГОСТ 20260-80 «Контейнеры универсальные. Правила приемки. Методы испытаний»;
- стандарту ИСО 1496/1:2013 «Контейнеры грузовые серии 1. Технические условия и испытания. Часть 1. Универсальные контейнеры общего назначения»;
- СТ СЭВ 2471-80 «ЕКТС. Контейнеры универсальные. Общие технические условия»;
- Правил щодо виготовлення контейнерів Регістра судноплавства України.

Великотоннажні контейнери повинні бути допущені до експлуатації у порядку, визначеному цими документами.

Великотоннажні контейнери, що використовуються для завантаження небезпечних вантажів, повинні бути конструктивно придатними, тобто елементи конструкції контейнера, такі як верхні і нижні бічні поздовжні балки, верхні і нижні поперечні балки, пороги дверей і дверні балки, поперечні балки підлоги, кутові стійки і кутові фітинги, не повинні мати істотних дефектів, таких як:

- опуклості або ямки в елементах конструкції, глибших за 19 мм, незалежно від довжини;
- тріщини або розломи в конструкційних деталях;
- наявність більше ніж одного стику або дефектів стику у з'єднанні (наприклад, з'єднання внакладку) верхніх або нижніх поперечних балок або дверних балок, або більше ніж два стики або з'єднання в одній з верхніх або нижніх бічних поздовжніх балок, або наявність одного місця з'єднання у дверному порозі або кутовій стійці;
- відсутність, деформація, поломка або інші несправності у дверних петлях та їх фурнітурі;
- негерметичні прокладки і пломби;

- порушення загальної конструкції, якщо це унеможливило встановлення в належне положення вантажно-розвантажувального засобу, а також встановлення і закріплення його на платформі або транспортному засобі.

Крім того, неприйнятні, незалежно від конструкційного матеріалу, будь-які ознаки зносу елементів контейнера, такі як проіржавілі місця в металевих стінках або розщеплені місця в елементах конструкції зі скловолокна.

Однак прийнятними є явища нормального зносу, в тому числі окиснення (іржа), невеликі опуклості і подряпини, а також інші пошкодження, які не впливають на придатність для використання або стійкість до погодних умов та не перевищують вимог визначених в цьому пункті вище (опуклості, тріщини, дефекти).

Придатність контейнера в комерційному відношенні для перевезення вантажу визначається вантажовідправником або особою, що здійснює завантаження контейнера за його дорученням.

2.5 Завантаження контейнера допускається не вище його вантажопідйомності, яка визначається як різниця між масою брутто контейнера та його масою, зазначеними на трафареті згідно з ГОСТ 18477-79 «Контейнеры универсальные».

Відхилення центру маси завантаженого вантажу від геометричного центру контейнеру по довжині не повинно перевищувати для 20-ти футового контейнеру - 600 мм, для 40-футового - 1200 мм.

Контейнер, маса брутто якого перевищує максимально допустиму більше ніж на 1,6 %, або завантажений з перевищенням величини поздовжнього відхилення центру маси вантажу, до вантажних операцій і перевезення не допускаються.

До початку завантаження контейнера складається схема розміщення вантажу.

Під час розміщення небезпечного вантажу мають враховуватися його властивості, попереджувальне маркування, нанесене згідно з ДСТУ 4500-5:2005 «Вантажі небезпечні. Маркування», а також маніпуляційні знаки, нанесені згідно з ГОСТ 14192-77 «Маркировка груза».

Особи, які завантажують контейнер повинні бути ознайомлені з властивостями вантажу, видами небезпек, з усіма ризиками, що виникають у разі аварійної ситуацій, заходами безпеки, що мають бути вжиті під час завантаження, а також дій у разі аварійної ситуацій.

Завантаження контейнера небезпечними вантажами здійснюється тільки особами, які пройшли спеціальне навчання та мають відповідний сертифікат.

Завантаження і кріплення небезпечного вантажу у контейнері здійснюється згідно з вимогами Керівництва ІМО/МОТ/СЕК ООН щодо укладення вантажів у вантажно-транспортні одиниці (ІМО/ІЛО/УН ЕСЕ «Guidelines for Packing of Cargo Transport Units (CTUs)», РД 31.11.21.35-85 «Инструкция по размещению и креплению груза в средствах укрупнения (контейнеры)», РД 31.11. 21.36-85 «Инструкция по размещению и креплению груза в средствах укрупнения».

2.6 При розміщенні вантажу у контейнері повинен залишатися вільний простір між вантажем і дверима контейнера від 30 мм до 50 мм; двері контейнера мають вільно відчинятися і зачинятися. Завантаження, розміщення й кріплення вантажу повинно здійснюватися так, щоб:

- унеможливити пошкодження контейнера під час його завантаження та перевезення;

- забезпечити цілісність пакування під час проведення вантажних операцій та перевезення.

Застосовуваний сепараційний, прокладний матеріал і матеріал для кріплення повинен бути сумісним із небезпечними вантажами.

Партії небезпечних вантажів, які складають лише частину вантажів, що завантажують у контейнер, розміщують поблизу дверей таким чином, щоб при відкритті контейнеру було видно маркування, яке характеризує транспортну небезпеку вантажу.

2.7 Небезпечні вантажі, які є несумісними, не повинні завантажуватись в один контейнер. Сумісність небезпечних вантажів визначається згідно вимог, встановлених у частині 7 Кодексу ММНВ.

Забороняється укладання в контейнер вантажних одиниць, що мають ушкодження, забруднення залишками небезпечного вантажу або мають течу (розсипання). Пакування з небезпечними вантажами, що знаходились під дощем, снігом, льодом, мають бути очищені та просушені перед завантаженням.

Забороняється завантаження в один контейнер небезпечних вантажів, які не мають однакових засобів пожежогасіння.

Небезпечні вантажі не повинні завантажуватися в один контейнер з поштою, багажем, продуктами харчування, хлібофуражними продуктами, парфумерно-косметичними товарами, одягом та речами домашнього призначення.

Якщо піддони забруднені небезпечними вантажами, вони мають бути повернуті вантажовідправнику для їх знешкодження відповідними методами.

Пакування, що містять рідкі небезпечні вантажі або небезпечні вантажі класу 8, мають укладатися у нижній ярус. Якщо такі вантажі розміщують у кілька ярусів, між ярусами має застосовуватися сепарація з дошок або фанери товщиною не менше ніж 20 мм.

Завантаження контейнера небезпечними вантажами класу 8, що надаються у скляних і керамічних ємностях, дозволяється тільки в один ярус, якщо не застосовуються спеціальні стелажі, які забезпечують надійність кріплення пакувань у контейнері.

Пакування, що містять вибухові речовини і виробни, займисті гази, легкозаймисті рідини з температурою спалаху нижче 23 °С, а також з сірковуглецем повинні бути відсепаровані від металевих поверхонь контейнера.

Небезпечні вантажі класу 1 мають завантажуватися тільки в універсальні вантажні контейнери (довжиною не більше ніж 6,1 м) або спеціалізовані контейнери відправника, що відповідають ГОСТ 19747 «Транспортирование взрывчатых материалов в контейнерах. Общие требования». У разі перевезення у контейнері сипких та порошкоподібних речовин, піротехнічних засобів 1-го класу небезпеки, які мають класифікаційні коди 1.1A, 1.1C, 1.1D, 1.1G, 1.3C та 1.3G, а також піротехнічних засобів, його підлога повинна мати неметалеву поверхню або покриття.

У закритих контейнерах мають надаватися до перевезення пакування виготовлені з чутливих до вологи матеріалів, а також пакування, що містять:

- самореактивні речовини (клас 4.1);
- речовини, здатні до самозаймання (клас 4.2);
- речовини, що виділяють легкозаймисті гази при взаємодії з водою (клас 4.3);
- органічні пероксиди (клас 5.2).

Вантажі класів 4.3 та 8 повинні завантажуватися у водонепроникні контейнери.

Контейнери для небезпечних вантажів класу 5.1 повинні бути сконструйовані або обладнані таким чином, щоб вантажі не могли вступати в контакт з деревиною або будь-якими іншими несумісними з ними матеріалами. Під час завантаження необхідно мінімізувати використання деревини, як сепараційного матеріалу.

Загальна маса вантажів класу 4.2, які завантажують в закритий балк-контейнер, повинна бути такою, щоб їхня температура займання була більшою, ніж 55 °С.

2.8 Особа, відповідальна за завантаження контейнера небезпечними вантажами, зобов'язана:

- упевнитися в тому, що контейнер конструктивно придатний для перевезення небезпечних вантажів і відповідає встановленим вимогам Міжнародної конвенції по безпечним контейнерам;

- шляхом порівняння інформації, зазначеної у перевізному документі, з нанесеним маркуванням, і переконатися, що завантажуються визначені у документації вантажі;

- перевірити, що пакування не ушкоджене, не забруднене та відповідає встановленим вимогам щодо маси бруutto/нетто і має належне маркування, встановлене у частинах 5 і 6 Кодексу ММНВ;

- під час завантаження вантажних одиниць у контейнер дотримувати вимог щодо сумісного завантаження небезпечних вантажів, визначених у частині 7 Кодексу ММНВ, а також вимог, що стосуються їх сумісного завантаження з продуктами харчування, предметами споживання та кормами для тварин та допущені до перевезення тими видами транспорту, які застосовуються у транспортного ланцюгу;

- під час завантаження виконувати вимоги щодо розміщення й кріплення вантажу, визначені у Керівництві ІМО/МОТ/ЄЕК ООН щодо укладення вантажів у вантажно-транспортні одиниці, а також допустимої маси бруutto вантажу;

- забезпечити постійний контроль за вантажними операціями;

- здійснювати вантажні операції тільки справними і придатними вантажними засобами, що знаходяться в належному технічному стані;

- під час завантаження контейнеру контролювати виконання вимог безпеки праці, пожежної, техногенної та екологічної безпеки відповідно до властивостей вантажу, дотримання технологічної дисципліни;

- після завантаження контейнера небезпечними вантажами нанести на них відповідне маркування, що вказує на транспортну небезпеку вантажу(ів);

- передавати до перевезення контейнер тільки в тому разі, якщо він підготовлений до перевезення згідно з цими Правилами та законодавством у сфері перевезення небезпечних вантажів і допущений до перевезення;

- надати специфікацію або рахунок-фактуру на вантаж із зазначенням у ній кількості місць, переліку предметів у кожному вантажному місці та інформації про небезпечний вантаж, завірений належним чином.

2.9 Після завантаження контейнер пломбується, маркується і заповнюється Свідоцтво про завантаження контейнера/транспортного засобу

згідно вимог глави 5.4 частини 5 Кодексу ММНВ, а також надається Свідоцтво щодо кріплення вантажу у контейнері.

У разі здійснення завантаження контейнера портовим оператором, вантажовідправник або морський агент мають його забезпечити елементами маркування, що відповідають небезпеці вантажу(ів), які завантажуються. Нанесення маркування здійснюється за кошти відправника або одержувача вантажу.

2.10 Особа, відповідальна за вивантаження контейнера/транспортного засобу, зобов'язана:

- шляхом порівняння інформації, зазначеної у перевізному документі, з нанесеним маркуванням, переконатися, що розвантажуються визначені у документації вантажі;

- перевірити, що пакування не ушкоджене, не забруднене та відповідає встановленим вимогам щодо маси бруто/нетто і має належне маркування;

- забезпечити постійний контроль за вантажними операціями;

- здійснювати вантажні операції тільки справними і придатними вантажними засобами, що знаходяться в належному технічному стані;

- забезпечити, щоб на контейнерах/транспортних засобах не залишилося маркування, що вказує на небезпеку вантажу, після їх повного розвантаження, очищення та, у разі необхідності, знезаражування.

3 Підготування небезпечних вантажів, що надаються навалом (насіпом) або наливом у вантажних транспортних одиницях та/або транспортних засобах

3.1 Небезпечні речовини можуть надаватися навалом/насіпом або наливом у:

- контейнерах (контейнерах-цистернах, багатоелементних газових контейнерах, великотоннажних контейнерах, м'яких контейнерах), знімних кузовах;

- цистернах (переносних цистернах, знімних цистернах);

- транспортних засобах - вбудованих цистернах (автоцистернах), вагонах-цистернах, засобах-батареях, вагонах і автотранспортних засобах.

3.2 Приймання до вантажних операцій, тимчасового зберігання і перевезення речовин навалом/насіпом або наливом у контейнерах, цистернах і транспортних засобах дозволяється лише у тому разі, якщо:

- такий спосіб перевезення дозволений для цього вантажу главою 3.2 частини 3 Кодексу ММНВ;

- корпуси і обладнання контейнерів, цистерн, транспортних засобів відповідають вимогам частини 6 Кодексу ММНВ, нормативних документів на їх виготовлення, випробовування та маркування;

- конструкція та параметри контейнерів, цистерн, транспортних засобів відповідають вимогам стандартів і технічних умов на їх виготовлення, забезпечують зберігання вантажу та безпеку перевезення.

3.3 Контейнери, цистерни, транспортні засоби, які подаються під завантаження небезпечних вантажів, повинні бути справні, придатні для перевезення відповідного вантажу, очищені від залишків вантажу і сміття, засобів кріплення (якщо такі використовувалися), а у відповідних випадках - продезінфіковані. Придатність їх у комерційному плані визначається вантажовідправником.

3.4 Корпуси контейнерів, цистерн та їх обладнання, елементи транспортних засобів-батареї та багатоелементних газових контейнерів та їх обладнання повинні періодично перевірятися.

Періодичність перевірок та перелік операцій, що виконуються під час перевірок, зазначені в главі 6.8 частини 6 Кодексу ММНВ та Порядку перевірки цистерн для перевезення небезпечних вантажів, затверджених наказом Міністерства інфраструктури України, Міністерства внутрішніх справ України 12 травня 2015 року № 166/550, зареєстрованим в Міністерстві юстиції України 05 червня 2015 р. за № 663/27108. За результатами перевірок надаються відповідні свідоцтва з обов'язковим переліком речовин, що можуть бути допущені у них до перевезення. Періодичність перевірок та перелік посудин під тиском, що їм підлягають, визначається НПАОП 0.00-1.59-87 Правила будови та безпечної експлуатації посудин, що працюють під тиском, затверджених Держгіпромнаглядом СРСР 27.11.87 р.

3.5 Контейнери, цистерни, транспортні засоби повинні завантажуватися тільки тими небезпечними вантажами, до перевезення яких вони допущені та які при контакті з матеріалами їх корпусу, прокладок та обладнання не можуть вступати з ними в небезпечну реакцію, утворювати небезпечні продукти або значно знижувати міцність матеріалу або викликати появу течі.

3.6 Хімічно нестійкі речовини допускаються до завантаження тільки тоді, коли вжито всіх необхідних заходів до запобігання їх небезпечному розкладанню, перетворенню чи полімеризації під час перевезення.

3.7 Ступінь наповнення рідинами контейнерів, цистерн, транспортних засобів не повинен перевищувати граничних значень, встановлених у главах 4.2 - 4.4 частини 4 Кодексу ММНВ.

3.8 Якщо корпуси цистерн, транспортних засобів, призначених для рідин, не поділені за допомогою перегородок чи хвилезаспокоювачів на відсіки максимальною місткістю 7500 л, вони мають наповнюватись або понад 80 % або менше ніж 20 % їх ємності.

3.9 До вантажних операцій, тимчасового зберігання і перевезення приймаються цистерни, якщо температура поверхні корпусу, за винятком отворів та їх запірних пристроїв, або теплоізоляційного матеріалу не перевищує 70 °С. Якщо необхідно, корпус повинен бути термоізований.

3.10 З'єднувальні трубопроводи між з'єднаними корпусами цистерн транспортної одиниці та гнучкі шланги для наповнення і спорожнення, які не з'єднані з корпусом постійним кріпленням, під час перевезення повинні бути порожніми.

3.11 Речовини, які здатні вступати в небезпечну реакцію одна з одною, не повинні завантажуватися у суміжні відсіки цистерн, за винятком випадків, коли між цими відсіками є перегородка, товщина якої не менша за товщину стінок самої цистерни.

3.12 Всі елементи транспортного засобу-батареї або багатоелементного газового контейнера повинні містити тільки один і той же газ.

3.13 Порожні неочищені контейнери, цистерни, транспортні засоби допускаються до вантажних операцій, тимчасового зберігання і перевезення на тих же умовах, що і в наповненому стані.

3.14 Забороняється наповнювати контейнери, цистерни, транспортні засоби після закінчення терміну дії останньої періодичної перевірки. Але цистерни, що були наповнені до закінчення цього терміну, можуть надаватися до перевезення у строк не більше трьох місяців після закінчення терміну дії цього останнього періодичного випробування.

Порожні неочищені контейнери, цистерни, транспортні засоби можуть надаватися до перевезення після закінчення терміну їх чергового випробування тільки для проходження перевірок у строк не більше трьох місяців після його закінчення.

3.15 У разі виявлення будь-якого небезпечного дефекту контейнер, цистерна, транспортний засіб вилучається з експлуатації і знову допускається до неї лише після усунення цього дефекту і проходження випробувань.

3.16 Контейнери та кузови транспортних засобів, призначені для навалочних вантажів, повинні бути сконструйовані або обладнані таким чином,

щоб вантажі не проникали в щілини між елементами конструкції або не контактували з тими частинами контейнера чи транспортного засобу, на які вони можуть впливати.

Тверді речовини, які перевозяться навалом, повинні завантажуватися і рівномірно розподілятися так, щоб перешкодити їх переміщенню, яке може призвести до пошкодження вантажних транспортних одиниць, транспортних засобів або розсипу небезпечних вантажів.

3.17 До конструкції контейнерів та кузовів транспортних засобів, призначених для навалочних небезпечних вантажів та виробів, що містять небезпечні речовини, застосовуються додаткові вимоги глави 4.3 частини 4 Кодексу ММНВ, встановлені для небезпечних вантажів, які будуть у них завантажуватись.

3.18 Завантаження транспортних засобів з пошкодженими кузовами або пошкодженими контейнерами забороняється.

3.19 Не допускається забруднення залишками небезпечних вантажів зовнішніх поверхонь контейнера, цистерни або транспортного засобу.

3.20 Відповідальний за наповнення наливом/насіпом вантажних транспортних одиниць/транспортних засобів зобов'язаний:

- завантажувати тільки вантажні транспортні одиниці, транспортні засоби технічний стан яких і їхнього обладнання відповідає встановленим вимогам;
- перевірити, чи не прострочена дата чергового випробування вантажних транспортних одиниць, транспортних засобів;
- перевірити маркування, що нанесене на вантажних транспортних одиницях, транспортних засобах на відповідність небезпечному вантажу;
- наповнювати вантажні транспортні одиниці, транспортні засоби лише небезпечними вантажами, допущеними до перевезення у цих транспортних засобах або вантажних транспортних одиницях;
- дотримувати вимоги до сумісного розміщення різних небезпечних вантажів у суміжних відсіках вантажної транспортної одиниці, транспортного засобу;
- під час наповнення дотримувати максимально припустимого ступеня наповнення чи максимально припустимої маси вмісту на літр ємкості для речовини, що завантажуються;
- вжити, відповідно виду та ступеню небезпеки вантажу, заходи, спрямовані на запобігання нещасним випадкам і аварійним ситуаціям;
- після наповнення переконатись у герметичності запірних пристроїв;

- після вивантаження забезпечити, щоб після їх повного розвантаження, очищення та знезаражування не залишилося маркування, що вказує на небезпеку вантажу, а також забезпечити закриття клапанів та оглядових отворів;

- забезпечити очищення зовнішніх поверхонь вантажної транспортної одиниці, транспортного засобу від залишків небезпечної речовини, що завантажувалася та їх належне маркування.

3.21 У разі, коли вантаж внаслідок його хімічних, фізичних та біологічних властивостей не може бути допущений до завантаження і перевезення жодним з вищезазначених способів або вимоги Кодексу ММНВ не можуть бути виконані, компетентний орган України з перевезення небезпечних вантажів у конкретному випадку може допустити відхилення від вимог цих Правил за умови надання висновку уповноваженої організації щодо забезпечення безпеки такого перевезення. У цьому висновку обов'язково вказуються необхідні заходи щодо забезпечення безпеки перевезення, здійснення вантажних операцій і тимчасового зберігання небезпечних вантажів. У разі експортних перевезень цей висновок погоджується з іншими компетентними органами.

Допуск до здійснення вантажних операцій, тимчасового зберігання і перевезення небезпечного вантажу з відхиленням від вимог цих Правил видається в письмовій формі.

3.22 Великогабаритні й масивні вироби, що не можуть бути запаковані, надаються до вантажних операцій, тимчасового зберігання і перевезення у разі виконання таких умов:

- великогогабаритні й масивні вироби повинні бути достатньо міцними, щоб витримувати удари й навантаження, які, звичайно, мають місце під час перевезення, в тому числі перевантаження з транспортних засобів на транспортні засоби або з транспортних засобів на склади, а також будь-яке переміщення з піддона для подальшої ручної або механізованої обробки;

- усі запірні пристрої й отвори повинні герметизуватися таким чином, щоб не відбувалося втрати вмісту за звичайних умов перевезення внаслідок вібрації або змін температури, вологості або тиску. Жодні залишки небезпечної речовини не повинні налипати на зовнішню поверхню великогогабаритних і масивних виробів;

- частини великогогабаритних і масивних виробів, що знаходяться в прямому контакті з небезпечними вантажами, не повинні ушкоджуватися або значно ослаблятися під дією цих небезпечних вантажів; і не повинні

створювати небезпечні ефекти, наприклад, каталітичну реакцію або реакції з небезпечними вантажами;

- великогабаритні й масивні вироби, що містять рідини, повинні бути укладені й закріплені таким чином, щоб під час перевезення не відбувалося витoku з виробу або його залишкової деформації;

- вони повинні бути установлені на опори або поміщені в решетування або інші транспортно-завантажувальні пристосування, або в транспортний засіб чи контейнер таким чином, щоб за звичайних умов перевезення вони не могли переміщатися.

До великогабаритних і масивних виробів відносять гнучкі системи утримання пального, обладнання, машини або механізми, що містять небезпечні вантажі в кількостях, що перевищують значення обмежених кількостей, визначених у главі 3.2 частини 3 Кодексу ММНВ.

Вантажовідправник таких виробів зобов'язаний забезпечити розробку технічних умов їх перевантаження і перевезення та затвердити їх у компетентному органі України з перевезення небезпечних вантажів.

III Вимоги до вантажних операції і тимчасового зберігання небезпечних вантажів в морських портах

1 Загальні положення

1.1 Суб'єкти господарювання незалежно від форм власності, які є учасниками операцій:

1) по перевезенню;

2) перевантаженню;

3) накопиченню та тимчасовому зберіганню небезпечних і навалочних вантажів у морському порту;

зобов'язані керуватися:

- Міжнародною конвенцією про запобігання забруднення із суден 1973 р., зміненої Протоколом 1978 р.;

- Міжнародною конвенцією про охорону людського життя на морі, 1974 року, зміненої протоколом 1988 року;

- Міжнародним морським кодексом небезпечних вантажів, впровадженим частиною А глави VII, як обов'язковим з 2004 року для усіх країн, що підписали конвенцію СОЛАС-74;

- Міжнародним кодексом морського перевезення навалочних вантажів, впровадженим частиною А глави VII, як обов'язковим для усіх країн, що підписали конвенцію СОЛАС-74 ;

- Міжнародною конвенцією по безпечним контейнерам;

- Резолюцією комітету з безпеки на морі Міжнародної морської організації MSC.1/Circ.1216 «Переглянуті Рекомендації щодо безпечного перевезення небезпечних вантажів і пов'язаною з цим діяльністю у портах»;

- Міжнародним кодексом з охорони суден і портових засобів;

- Міжнародною Конвенцією про техніку безпеки та гігієну праці на портових роботах № 152, МОП; (Конвенція № 152 про техніку безпеки та гігієну праці на портових роботах);

- Законом України «Про охорону праці»;

- Законом України «Про об'єкти підвищеної небезпеки»;

- Правилами пожежної безпеки в Україні, затвердженими наказом МВС України від 30 грудня 2014 р. № 1417, зареєстрованими в Міністерстві юстиції України 05 березня 2015 р. за № 252/26697;

- Правилами надання послуг у морських портах України, затвердженими наказом МІУ від 05 червня 2013 р. № 348, зареєстрованими в Міністерстві юстиції України 15 серпня 2013 р. за № 1401/23933.

1.2 Для перевантаження і тимчасового зберігання на терміналах приймаються небезпечні вантажі та навалочні вантажі перелічені в частини 3 Кодексу ММНВ або Додатку 1 до МК МПНВ.

Приймання небезпечних вантажів класу 1, підкласів 4.1 або 5.2, що мають додатковий вид небезпеки класу 1, а також підкласу 6.2 та класу 7, здійснюється портами (портовими операторами), які отримали погодження Компетентного органу України з перевезення небезпечних вантажів на проведення вантажних операцій з цими вантажами. Умови їх завантаження, розвантаження розроблюються вантажовідправником і уповноваженим з питань безпеки портового оператора та погоджуються зі спеціалізованими організаціями, визначеними Компетентним органом з перевезення небезпечних вантажів, адміністрацією морського порту.

Приймання небезпечного вантажу до перевезення з короткостроковим зберіганням дозволяється у разі наявності у порту відповідних складів, майданчиків, причалів, що забезпечують безпеку зберігання цих вантажів.

Забороняється приймання небезпечних вантажів, якщо:

- підготування вантажу (класифікація, ідентифікація, пакування, маркування), а також стан вантажу не відповідає вимогам цих Правил та законодавства з перевезення небезпечних вантажів, або інформації, визначеній у перевізних документах;

- вантажовідправником або його представником не надані або не належним чином оформлені перевізні документи, а також, у разі необхідності, дозвільні документи;

- виявлено пошкодження або забруднення вантажних одиниць, вантажних транспортних одиниць, транспортних засобів залишками небезпечного вантажу.

Якщо під час приймання небезпечного вантажу портовий оператор не міг шляхом зовнішнього огляду вантажної одиниці, вантажної транспортної одиниці упевнитися щодо можливості її безпечної обробки або він не був ознайомлений вантажовідправником або агентом з усіма властивостями небезпечного вантажу, він має прийняти заходи до негайного вивезення такого вантажу з порту. Порядок вивезення таких вантажів має оговорюватися у договорі.

1.3 Вантажно-розвантажувальні роботи в Одеському морському порту здійснюють портові оператори на підставі договорів перевалки або інших договорів.

Порядок надання вантажовідправником інформації на вантаж портовому оператору визначається договором перевалки або іншим договором. Вантажовідправник (представник вантажовласника - експедитор) або агент до завезення небезпечного вантажу в морський порт надсилає портовому оператору Паспорт безпеки речовини, який містить інформацію про вантаж, або інший документ, що його замінює, Сертифікат відповідності пакування, Сертифікат на завантаження контейнера, Сертифікат щодо кріплення вантажу у контейнері, у разі надання вантажів у контейнері, та інші документи за вимогою оператора, які вимагаються згідно законодавства, що діє у сфері перевезення небезпечних вантажів.

На радіоактивні матеріали вантажовідправник має надати сертифікати безпеки, які підготовлені і затверджені згідно Положення про порядок здійснення перевезення радіоактивних матеріалів територією України, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 15.10.2004 № 1373.

Заявки на завезення або вивезення небезпечного вантажу шляхами, що знаходяться на балансі (у користуванні) адміністрації Одеського морського порту, або шляхами, які є об'єктами портової інфраструктури загального користування державної форми власності, або згідно з договорами, укладеними

між адміністрацією морського порту і перевізником (замовником, відправником), погоджуються з адміністрацією Одеського морського порту.

Вантажовідправник відповідно до вимог правила 4.2 Глави VII Конвенції СОЛАС-74 несе відповідальність за підготування усіх документів для безпечного перевезення небезпечних вантажів морським транспортом. У разі відсутності будь-яких документів відповідальність за їх підготовку і надання несуть експедитори, агенти, що представляють вантажовідправника у морському порту.

Морський перевізник або морський агент за 24 години до прибуття судна в порт призначення або з моменту виходу з найближчого порту, якщо перехід становить менше 24 годин, повинен надати адміністрації морського порту та портовому оператору інформацію про небезпечні вантажі, що знаходяться на борту судна, згідно з вимогами, визначеними Міжнародною морською організацією ІМО (циркуляр MSC.1/Circ/1305 від 09.06.2009 року).

Портовий оператор до ввезення небезпечного вантажу у морський порт зобов'язаний проінформувати адміністрацію морського порту і капітана порту про небезпечні вантажі які плануються к вивантаженню або завантаженню на терміналі. У разі функціонування в морському порту інформаційної системи портового співтовариства повідомлення подається в електронному вигляді, з урахуванням особливостей функціонування системи, це повідомлення має бути внесено у електронну базу документообігу.

Ввезення або вивезення з порту небезпечних вантажів повинно здійснюватися транспортними засобами, які відповідають вимогам Правил дорожнього перевезення небезпечних вантажів, затверджених наказом Міністерства внутрішніх справ України від 26 липня 2004 року № 822, зареєстровані у Міністерстві юстиції України 20 серпня 2004 року за № 1040/9639 або вимогам Правил перевезення небезпечних вантажів, затверджених наказом Міністерства транспорту та зв'язку України від 25 листопада 2008 № 1430, зареєстрованих в Міністерстві юстиції України 26 лютого 2009 року за № 180/16196. У разі дорожнього перевезення небезпечних вантажів водії повинні мати свідоцтво про підготовку водіїв транспортних засобів, що перевозять небезпечні вантажі.

Порядок сумісної роботи морського, залізничного і дорожнього транспорту встановлюється вузловою угодою.

1.4 Портовий оператор, керуючись «Переглянутими Рекомендаціями щодо безпечного перевезення небезпечних вантажів і пов'язаною з цим діяльністю у портах», впроваджених циркуляром Комітету з безпеки на морі MSC. 1/Circ.1216, нормативно правовими і нормативно технічними документами, що діють на морському транспорті, залежно від властивостей

вантажів, що перевантажуються, місцевих умов порту, наявності складських площ повинен розробити організаційно-технічні заходи, направлені на забезпечення безпеки та тимчасового зберігання небезпечних вантажів, де мають бути визначені:

- номенклатура та кількість небезпечних вантажів, що допускаються до перевантаження та для тимчасового зберігання операторами порту, та допущені місця їх розташування з урахуванням оцінки впливу на навколишнє середовище небезпечних вантажів, що перевантажуються;

- номенклатура небезпечних вантажів, що перевантажується тільки по прямому варіанту, та кількість небезпечних вантажів, що може знаходитися на під'їзних коліях;

- порядок ввезення та вивезення небезпечного вантажу;

- порядок вивезення небезпечного вантажу, не прийнятого до перевезення із-за порушення вантажовідправником вимог, встановлених Кодексом ММНВ, а також вантажів у пошкоджених вантажних одиницях або несправних вантажних одиницях;

- порядок і організація проведення вантажних операцій та осіб, відповідальних за забезпечення безпеки;

- відведені місця стоянки автотранспортних засобів з небезпечними вантажами;

- вимоги щодо пожежної безпеки, безпеки праці, охорони навколишнього середовища, санітарні вимоги;

- порядок і організація взаємодії терміналу і судна під час гасіння пожежі;

- необхідні засоби індивідуального захисту під час роботи та аварійних ситуацій, засоби пожежогасіння (дозволені і заборонені); засоби для нейтралізації небезпечних вантажів при аварійних ситуаціях;

- спеціальні місця для зберігання і порядок вивозу залишків небезпечних вантажів, що накопичуються під час вантажних операцій або аварійної ситуації.

1.5 Портовий оператор на підставі вимог Плану локалізації та ліквідації аварій (катастроф) Адміністрації морського порту, погодженого капітаном морського порту та затвердженого Адміністрацією морського порту, зобов'язаний розробити та затвердити в установленому порядку План локалізації та ліквідації аварій (катастроф) з небезпечними вантажами. План погоджується з усіма зацікавленими особами згідно Порядку участі стивідорних компаній, власників (користувачів) морських терміналів у розробленні Плану локалізації та ліквідації аварій (катастроф), придбанні,

утриманні обладнання, пристроїв та механізмів, відшкодуванні витрат на ліквідацію аварій на території та в акваторії морського порту, затвердженого Постановою Кабінету Міністрів України від 24 липня 2013 р. № 926.

З метою забезпечення безпеки мореплавства і порядку в морському порту під час перевезення небезпечних вантажів через морський порт, капітан морського порту має право видавати розпорядження, якими впроваджувати до обов'язкового виконання для всіх суден, юридичних і фізичних осіб, які перебувають в акваторії та на території цього морського порту, портові правила та/або інструкції не нормативного характеру.

1.6 Портовий оператор, що здійснює вантажні операції з небезпечними вантажами у вантажних одиницях або вантажних транспортних одиницях і навалочних вантажів та їх тимчасове зберігання, зобов'язаний:

- забезпечити наявність і комплектність діючих міжнародних і національних регламентів з перевезення небезпечних вантажів, відповідно до яких здійснюються вантажні операції, тимчасове зберігання і перевезення небезпечних вантажів у вантажних одиницях і вантажних транспортних одиницях і навалочних небезпечних вантажів морським транспортом, а також національних регламентів з перевезення небезпечних вантажів залізничним і дорожнім транспортом, а у разі необхідності, також внутрішніми водними шляхами України;

- з метою забезпечення безпеки робіт з небезпечними вантажами, організовує постійний контроль за ввезенням/вивезенням небезпечних вантажів, їх переміщенням, складуванням та здійсненням вантажних операцій;

- забезпечити розробку і наявність робочих технологічних карт або тимчасових технологічних інструкцій перевантаження на вантажні операції з небезпечними вантажами, що переробляються на терміналі, відповідно до вимог міжнародних і національних документів, які забезпечують безпеку цих операцій і передавання небезпечного вантажу на відповідні види транспорту, з урахуванням Паспортів безпеки речовин (матеріалів), погоджених з адміністрацією порту, а у разі необхідності з органами, відповідними за пожежну безпеку, санітарну безпеку і охорону навколишнього природного середовища;

- визначити і узгодити номенклатури небезпечних вантажів, що перевантажуються без зберігання на терміналі або із короткостроковим зберіганням (за умови забезпечення додаткових заходів безпеки), у вантажних одиницях і вантажних транспортних одиницях, навалочних вантажів та схем з зазначенням їх місць розташування на терміналі з адміністрацією Одеського морського порту;

- забезпечити проведення спеціального навчання своїх працівників відповідно до їх функціональних обов'язків та особи, визначеної уповноваженим з питань безпеки перевезення небезпечних вантажів;

- забезпечити здійснення вантажних операцій та складування небезпечних вантажів працівниками, які пройшли спеціальне навчання та інструктаж з безпеки праці і у необхідних випадках з пожежної безпеки;

- забезпечити підготовку до вантажних операцій або зберігання вантажу з урахуванням необхідності максимального використання механізованого способу їх проведення;

- здійснювати вантажні операції тільки справними і придатними для небезпечних вантажів вантажозахоплюючими пристроями та технологічним оснащенням, що знаходяться в належному технічному стані;

- вміти оцінювати весь склад ризиків для їх врахування в процедурах забезпечення безпеки перевезення і обробки небезпечних вантажів;

- мати для персоналу, що здійснює вантажні операції та тимчасове зберігання план ліквідації аварійних ситуацій з небезпечними вантажами;

- розробляти плани навчання персоналу по виконанню аварійних дій та навчати персонал заходам безпеки, ліквідації аварії і правилам надання першої медичної допомоги;

- виконувати вимоги нормативних актів у частині, що стосується приймання небезпечного вантажу, підготовки і проведення вантажних операцій (у тому числі укладення вантажних одиниць у контейнери, транспортні засоби, наливання/зливання небезпечного вантажу) та належну підготовку засобів, що використовуються для здійснення вантажних операцій, а також їх знезаражування;

- забезпечити належне зберігання небезпечних вантажів згідно міжнародних стандартів і правил сегрегації;

- забезпечити під час проведення вантажних операцій і тимчасового зберігання небезпечних вантажів виконання усіма працівниками заходів з дотримання РТК, охорони праці, пожежної безпеки, санітарно-епідеміологічної безпеки і охорони навколишнього середовища;

- в установленому порядку здійснювати знешкоджування та утилізацію залишків небезпечних вантажів;

- визначити відповідальну особу з питань безпеки проведення будь яких робіт з небезпечними вантажами на терміналі;

- Щодня, не пізніше 11 години, надавати інформацію адміністрації порту і капітану порту про наявність небезпечних вантажів, кількості і місці їх розміщення, а також надавати місячні звіти щодо обігу небезпечних вантажів територією терміналу.

Відповідальна особа з питань безпеки на терміналі має наступні обов'язки:

- знання міжнародного та національного законодавства, чинного у сфері транспортування небезпечних вантажів;

- перевірка відповідності класифікації та ідентифікації небезпечного вантажу, випробувань/огляду вантажних одиниць та вантажних транспортних одиниць застосовним вимогам;

- надання консультацій працівникам терміналу з питань, пов'язаних з підготовкою та наданням до перевезенням небезпечних вантажів, та, в межах діяльності терміналу, забезпечення безпеки поводження з небезпечним вантажем;

- організація та забезпечення проведення спеціального навчання осіб, зайнятих вантажно-розвантажувальними операціями та тимчасовим зберіганням небезпечних вантажів, як це визначено главою 1.3 Кодексу ММНВ та Порядком проведення спеціального навчання працівників суб'єктів перевезення небезпечних вантажів, затвердженим постановою Кабінету Міністрів України від 31.10.2007 № 1285 і ведення обліку проведення спеціальної підготовки осіб, які пройшли і підлягають спеціальному навчанню у сфері перевезення небезпечних вантажів;

- організація розробки робочих - технологічних карток (РТК) та контроль за проведенням вантажно-розвантажувальних робіт і тимчасового зберігання на терміналі;

- організація технічного навчання та інструктажів для працівників терміналу на робочих місцях та інших осіб, зайнятих у цих операціях;

- забезпечення працівників підприємства докладними правилами та інструкціями з виконання вантажних операцій і тимчасового зберігання небезпечних вантажів;

- розробка необхідних заходів щодо запобігання аварійних ситуацій, дій при аваріях, участь у розслідуванні обставин аварій і, за потребою, підготовка відповідних звітів;

- облік нормативних приписів та особливих вимог, пов'язаних з операціями з небезпечними вантажами;

- надання інформації про вантаж іншим особам, залученим до проведення операцій з небезпечним вантажем;
- підготування та надання інформації про ввезення небезпечного вантажу адміністрації морського порту і капітану порту;
- інформування робітників щодо видів небезпеки небезпечних вантажів;
- підготування інструкцій для персоналу, що здійснює вантажні операції та тимчасове зберігання, на випадок аварійних ситуацій;
- негайне повідомлення про недоліки, виявлені під час підготовки та надання вантажу до перевезення, а також проведення вантажно-розвантажувальних операцій, керівнику терміналу, а у необхідних випадках компетентному органу у сфері перевезення небезпечних вантажів.

Спеціальне навчання працівників повинно здійснюватися перед початком виконання ними функціональних обов'язків, пов'язаних з вантажними операціями з небезпечними вантажами і навалочними небезпечними вантажами, а також їх тимчасовим зберіганням. Учасники, які не пройшли навчання та не мають сертифіката, який надається відповідно до Порядку складання іспитів працівниками суб'єктів перевезення небезпечних вантажів, затвердженим наказом Міністерства транспорту і зв'язку від 20.08.2010 № 604, зареєстрованим в Міністерстві юстиції України 13 вересня 2010 року за № 809/18104, до виконання будь-яких робіт з небезпечними вантажами і навалочними небезпечними вантажами не допускаються.

1.7 Вантажні операції та тимчасове зберігання небезпечних вантажів у порту здійснюються з урахуванням виду (видів) небезпеки відповідно до цієї Інструкції, Міжнародної Конвенції про техніку безпеки та гігієну праці на портових роботах № 152, МОП, Закону України «Про об'єкти підвищеної небезпеки», Правил пожежної безпеки в Україні, затверджених наказом МВС України від 30 грудня 2014 року № 1417, зареєстрованих в Міністерстві юстиції України від 05 березня 2015 року за № 252/26697, ДСанПіН 7.7.4.046-99 Державних санітарних правил і норм для морських та річкових портів, затверджених Постановою державного санітарного лікаря України від 1 грудня 1999 року № 46, та інших нормативно-правових актів і нормативних документів, що регламентують умови безпеки під час вантажних операцій та тимчасового зберігання небезпечних вантажів, а також вимоги до пожежної безпеки, безпеки праці, екологічної безпеки та санітарні вимоги у портах.

Вантажні операції і тимчасове зберігання вантажних одиниць або вантажно-транспортних одиниць, які не очищені від залишків небезпечного вантажу, мають виконуватися згідно з вимогами, що визначені для останнього вантажу, що перевозився у них.

1.8 Технологічний процес перевантаження небезпечних вантажів повинен здійснюватися відповідно до робочої технологічної документації, яка розробляється з урахуванням вимог нормативних документів, що регламентують умови та забезпечення безпеки здійснення вантажних операцій і складських робіт, затверджується портовим оператором (оператором терміналу) та подається адміністрації морського порту до відома.

Робоча технологічна документація щодо об'єктів, які знаходяться на балансі (у користуванні) адміністрації Одеського морського порту, а також об'єктів портової інфраструктури загального користування державної форми власності, затверджується адміністрацією Одеського морського порту.

Технологічні карти на небезпечні вантажі підвищеної небезпеки та небезпечні вантажі класу 1, класу 7 і підкласу 6.2 мають погоджуватися також зі спеціалізованими організаціями, визначеними Компетентним органом з перевезення небезпечних вантажів.

1.9 Портовим оператором (стивідорна компанія) за погодженням з Адміністрацією морського порту мають бути відведені спеціальні місця для стоянки автотранспорту з небезпечними вантажами, які знаходяться осторонь від шляхів, по яких відбувається рух транспорту. Не допускається займати для цих цілей проїзди, переїзди, причали, місця складування вантажів та залізничні колії.

Водії транспортних засобів мають бути ознайомлені з правилами безпеки під час знаходження на території порту і мають забезпечувати справність транспортного засобу.

Забороняється здійснювати вантажні операції при працюючому двигуні транспортного засобу, за винятком випадків, коли його використання необхідно для приведення в дію насосів та інших механізмів, які використовуються під час вантажних операцій, або коли це передбачається відповідними нормативними документами.

1.10 Маневри локомотивів під час здійснення вантажних операцій на дільницях повинні проводитися з обережністю, без поштовхів та різких зупинок. Швидкість руху не повинна перевищувати 10 км/год.

1.11 Небезпечні вантажі повинні завантажуватися у транспортний засіб/судно, як правило, в останню чергу, а вивантажуватися у першу, якщо інше не передбачено каргопланом.

1.12 Особа, що відповідає за вантажні операції з небезпечним вантажем або навалочним небезпечним вантажем, визначена портовим оператором, повинна:

- виконувати вимоги законодавства України у сфері перевезення небезпечних вантажів, а також інших документів в частині, що стосується приймання вантажу, підготовки та проведення вантажних операцій, зберігання небезпечних вантажів, техніки безпеки, пожежної безпеки, санітарно-епідеміологічної безпеки і вимог щодо охорони навколишнього природного середовища;

- виконувати рекомендації вантажовідправника, спеціалізованих організацій або компетентних органів щодо поводження з небезпечним вантажем і застосовним до нього вимогам;

- здійснити необхідну підготовку до вантажних операцій або зберігання вантажу;

- забезпечити належну підготовку засобів, що використовуються для здійснення вантажно-розвантажувальних операцій (у тому числі для укладання вантажних одиниць у контейнери);

- приймати тільки дозволені до перевезення вантажі і на які надана необхідна документація;

- переконатися, що вантаж, який надається до морського перевезення, в належному стані і підготовлений до перевезення відповідно до вимог Кодексу ММНВ або вантаж, який вивантажується з судна, відповідає інформації наведеній у перевізних документах і знаходиться у належному стані для подальшого перевезення територією України;

- переконатися, що вантажні одиниці відповідають вимогам частини 4 та 6 Кодексу ММНВ, не мають течі (висипання), забруднень і належним чином промарковані відповідно до вимог частини 6 Кодексу ММНВ;

- якщо вантаж надається у вантажному контейнері переконатися, що він відповідає вимогам Конвенції по безпечним контейнерам, його маркування виконане згідно вимог глави 5.3 частини 5 Кодексу ММНВ, на завантаження контейнеру відповідальною особою надане Свідоцтво про завантаження контейнеру, заповнено згідно пункту 5.4.2 розділу 5.4 частини 5 Кодексу ММНВ;

- якщо вантаж надається у переносній цистерні переконатися, що її рама відповідає вимогам Конвенції по безпечним контейнерам, а корпус вимогам глави 6.7 частини 6 Кодексу ММНВ, її маркування виконане згідно вимог глави 5.3 частини 5 Кодексу ММНВ та вимог пункту 6.7.2.20 (для рідин і твердих речовин) або пунктів 6.7.3.16, 6.7.4.15 (для газів) глави 6.7 частини 6 Кодексу ММНВ та термін придатності не прострочений;

- перевірити відповідність вантажних одиниць і вантажних транспортних одиниць та їх маркування вимогам визначеним для вантажу у главі 3.2 Кодексу ММНВ;

- перевірити наявність і заповнення перевізних документів;

- розробити вантажний план і погодити його з перевізником, а також, залежно від властивостей і транспортної небезпеки вантажу, зі службою пожежної безпеки порту, органами санітарного нагляду та екологічної безпеки;

- здійснювати комплекс організаційно-технічних заходів, що забезпечують безпеку проведення вантажних операцій та тимчасового зберігання небезпечних вантажів;

- перед початком вантажних операцій або складування повинні перевірити наявність у всіх, хто бере участь у роботах, засобів індивідуального захисту, у членів аварійної бригади (партії) - також знання порядку і засобів взаємного сповіщення про аварію і сумісних дій по її ліквідації. Крім засобів індивідуального захисту, що видаються працюючим для індивідуального користування, забезпечити аварійний запас засобів індивідуального захисту в місцях перевантаження небезпечних вантажів;

- забезпечити здійснення вантажних операцій або складування небезпечних вантажів персоналом, який пройшов спеціальне навчання і має відповідні сертифікати;

- проінформувати працівників щодо властивостей вантажу, заходів безпеки, охорони навколишнього середовища та необхідних дій у разі аварійної ситуації;

- забезпечити перевірку транспортного засобу/судна, що подаються до перевезення, щодо їх готовності до приймання вантажу та їх очищення від залишків інших вантажів.

1.13 Вантажні операції з небезпечними вантажами здійснюються тільки у місцях, спеціально обладнаних для цієї цілі із забезпеченням потрібних заходів безпеки праці, пожежної безпеки, санітарних норм та вимог. Виконання вантажних операцій часткове чи повне за межами встановленого для цієї цілі місця забороняється.

Дільниці територій, на яких виконуються вантажні операції з токсичними та їдкими вантажами, повинні мати гідранти чи водяні колонки для екстреного промивання дільниць шкіри, очей.

Доступ до місць, де здійснюються вантажні операції або складування небезпечного вантажу, а також на борт судна стороннім особам, що не пов'язані з проведенням та забезпеченням цих робіт, заборонений. Повідомлення про цю заборону має бути вивішено у відповідному місці.

Територія, де здійснюються вантажні операції з небезпечними вантажами, повинна мати огорожу (стаціонарну чи тимчасову).

Якщо тривалість вантажних операцій з небезпечними вантажами низького ступеня небезпеки менше однієї зміни, допускається замість тимчасової огорожі встановлювати стояки зі знаками безпеки.

Із зовнішньої та внутрішньої сторін огорожі з інтервалом 10-12 м, а також на під'їзних шляхах до місць завантаження чи вивантаження, а також в місцях та приміщеннях, де зберігаються небезпечні вантажі повинні бути встановлені знаки безпеки.

Форма і колір знаків безпеки повинні відповідати вимогам Технічного регламенту знаків безпеки і захисту здоров'я працівників, затверджений постановою Кабінету Міністрів України від 25 листопада 2009 року № 1262.

Оформлення знаків безпеки повинно відповідати ДСТУ ISO 3864-1:2005 «Графічні символи. Кольори та знаки безпеки. Частина 1. Принципи проектування знаків безпеки для робочих місць та місць громадського призначення».

Перед початком вантажних операцій, складування на території, де здійснюються ці роботи, повинні бути вивішені плакати, що ілюструють безпечні прийоми та засоби робіт, а також інструкція щодо дій у аварійних ситуаціях, де наведені методи та засоби сповіщення необхідних служб.

1.14 Якщо вантажні операції чи складування вантажу здійснюються в умовах поганої видимості або вночі, то треба забезпечити ефективне освітлення, яке повинно бути захищеним від механічного ушкодження, а у разі здійснення операцій з вибуховими речовинами, займистими газами і легкозаймистими рідинами з температурою спалаху менше 23 °С, повинно бути вибухонебезпечного виконання.

Якщо освітлення забезпечується з палуби, то повинні використовуватися надійно закріплені електричні лампи, розташовані таким чином, щоб їх не можна було пошкодити. Якщо ці лампи розташовані на палубі в межах захищеної зони, вони повинні відповідати типу, що має обмежену небезпеку вибуху.

Усі безперервні струмопровідні з'єднання між судном і берегом, а також обладнання, що використовується у захищеній зоні, повинні бути улаштовані таким чином, щоб вони не були джерелом займання.

1.15 Керівник вантажних операцій перед початком вантажних операцій з небезпечними вантажами повинен ознайомити працівників, що приймають участь у вантажних операціях, із:

- найменуванням(и), властивостями та транспортною безпекою вантажів, які повинні перевантажуватися (зберігатися) на транспортному підприємстві чи перевозитися на судні;

- технологією вантажно-розвантажувальних робіт та способам і прийомам виконання допоміжних робіт;

- засобами індивідуального захисту, що рекомендуються при звичайній роботі та в аварійній ситуації;

- рекомендованими та забороненими вогнегасними засобами для вантажів;

- вимогами безпеки та гігієни праці;

- заходами, необхідними для охорони навколишнього природного середовища;

- заходами надання першої медичної допомоги.

1.16 Завантаження небезпечними вантажами (укладення, кріплення, сумісне розміщення) залізничних транспортних засобів здійснюється згідно Правил перевезення небезпечних вантажів, затверджених наказом Міністерства транспорту та зв'язку України від 25 листопада 2008 № 1430, зареєстрованих в Міністерстві юстиції України 26 лютого 2009 року за № 180/16196.

1.17 Завантаження небезпечними вантажами (укладення, кріплення, сумісне розміщення) автотранспортних засобів здійснюється згідно Правил дорожнього перевезення небезпечних вантажів, затверджених наказом Міністерства внутрішніх справ України від 26 липня 2004 року № 822, зареєстровані у Міністерстві юстиції України 20 серпня 2004 року за № 1040/9639.

1.18 Судна, що подаються під вантажні операції, повинні бути в морехідному стані, а вантажні приміщення підготовлені до прийому вантажу. Готовність вантажних приміщень для перевезення конкретного виду вантажу забезпечується адміністрацією судна і перевіряється представником портового оператора, відповідального за вантажні операції, та/або незалежним сюрвейєром за дорученням зацікавленої сторони, з оформленням відповідного акту.

1.19 Вантажні операції повинні проводитися у засобах індивідуального захисту, якщо це вимагається для вантажу.

Вибір засобів індивідуального захисту має проводитися з урахуванням безпеки вантажу, вимог безпеки до кожного виду робіт, що виконуються, характеру та умов праці, виду і тривалості дії шкідливих факторів відповідно до вимог, визначених у Паспорті безпеки речовини (матеріалу). Засоби

індивідуального захисту мають відповідати вимогам Технічного регламенту засобів індивідуального захисту, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 27 серпня 2008 року № 761, Правилам вибору та застосування засобів індивідуального захисту органів дихання, затверджених наказом Держгірпромнагляду від 28 грудня 2007 року № 331, зареєстрованим в Міністерстві юстиції України 4 квітня 2008 року за № 285/14976 та іншим нормативним документам, що визначають вимоги до засобів індивідуального захисту.

1.20 Концентрація шкідливих речовин у повітрі робочої зони (газо-, паро- або пилоподібних) не повинна перевищувати встановлених гранично допустимих концентрацій (ГДК) шкідливих речовин у повітрі робочої зони.

Перед входом людей у вантажне приміщення судна, склад, транспортний засіб, контейнер, які завантажені займистими, токсичними, задушливими газами, легкозаймистими рідинами, токсичними і корозійними рідинами або небезпечними вантажами, що здатні виділяти токсичні, їдкі пари або займисті, токсичні гази, необхідно здійснювати контроль газоповітряного середовища.

Контроль здійснюється не менше ніж у двох точках вантажного приміщення, складу, транспортного засобу, що знаходяться по горизонталі на відстані не менше 5 м, або у одній точці у центрі з урахування щільності парів вантажу.

Забороняється заходити і виконувати вантажні операції у закритих приміщеннях (у тому числі вантажному приміщенні судна), транспортних засобах без застосування засобів захисту органів дихання, якщо хоч би в однієї з відібраних проб:

- концентрація шкідливих домішок перевищує встановлену гранично допустиму концентрацію;
- концентрація займистих парів (газів) на 10 % менше ніж нижня концентраційна межа вибуховості;
- концентрація кисню менше 21 % об'ємних.

В останньому випадку вхід людей допускається тільки в автономних дихальних апаратах.

1.21 Перед початком вантажних операцій вантажні приміщення судна, транспортний засіб мають бути очищені та провентильовані на протязі не менше ніж 30 хвилин.

1.22 Судновласники, вантажовідправники повинні забезпечити портового оператора необхідними кріпильними і сепараційними матеріалами

для кріплення вантажів в кількості, достатній для виробництва кріпильних робіт або оплачувати їх за існуючими тарифами.

2 Загальні вимоги до складів і тимчасового зберігання небезпечних вантажів

2.1 Небезпечні вантажі у вантажних одиницях повинні зберігатися, як правило, в спеціалізованих критих складах. Допускається зберігання таких вантажів в окремих відсіках вогнетривких критих складів загального призначення, відокремлених від суміжних відсіків складу протипожежними перегородками, а також на відкритих складах, що огорожені і охороняються, і складах-навісах відповідно Таблиці 1.

Таблиця 1

Клас, підклас	Вид складу			
	Спеціалізований	Критий загального призначення	Відкритий	Навіс
1	Допускається зберігання тільки в спеціалізованих портах і виробничих перевантажувальних комплексах			
2.1, 2.2 (крім зріджених охолоджених газів)	+	+	+	+
2.3	+	-	-	-
3 (з температурою спалаху менше 23 °С)	+	+	+	+
3 (з температурою спалаху більше 23 °С)	+	+	+	+
4.1 (крім вантажів, що саморозкладаються)	+	+	+	+
4.2	+	+	-	+

4.3	+	+	-	+
-----	---	---	---	---

5.1	+	+	+	+
5.2	+	+	+	+
6.1	+	-	-	-
8	+	+	+	+
9	+	+	+	+

У порту не допускається тимчасове зберігання:

- небезпечних вантажів класу 1;
- охолоджених скраплених газів;
- небезпечних вантажів підкласу 4.1 та підкласу 5.2, що схильні до саморозкладання;
- інфекційних речовини підкласу 6.2;
- радіоактивних матеріалів класу 7;
- займистих і токсичних газів у контейнерах-цистернах високої ступені безпеки.

Ці вантажі перевантажуються за прямим варіантом.

2.3 Небезпечні вантажі, що надаються у вантажних транспортних одиницях, допускаються до зберігання на відкритих складах спеціалізованих контейнерних перевантажувальних комплексів і на майданчиках універсальних перевантажувальних комплексів, що огорожені і охороняються.

2.4 Зберігання неочищених з-під залишків небезпечних вантажів порожніх вантажних одиниць, вантажних транспортних одиниць і транспортних засобів здійснюється на умовах останнього небезпечного вантажу, що перевозився в них.

2.5 Небезпечні навалочні вантажі зберігаються на відкритих складах, що відгороджені і охороняються, складах-навісах і відкритих майданчиках.

2.6 Конструкція, розміщення та устаткування складів повинні відповідати вимогам будівельних норм і вимог, «Правилам пожежної безпеки в Україні» затверджених наказом МВС України від 30 грудня 2014 року № 1417, зареєстрованих в Міністерстві юстиції України від 05 березня 2015 року № 252/26697 і цих Правил.

Електроустановки та електричні мережі повинні відповідати Правилам улаштування електроустановок, затверджених наказом Міністерства енергетики та вугільної промисловості України від 21.07.2017 р. № 476, Правилам технічної експлуатації електроустановок споживачів, затверджених наказом Міністерства палива та енергетики України від 25.07.2006 № 258, зареєстрованих в Міністерстві юстиції України 25 жовтня 2006 р. за № 1143/13017, зі Змінами до Правил, затверджених наказом Міністерства енергетики та вугільної промисловості України 11.01.2017 р. № 7, зареєстрованих в Міністерстві юстиції України 31 січня 2017 р. за № 132/30000.

Категорії складів щодо вибухопожежної і пожежної безпеки повинні відповідати вимогам ДСТУ Б В.1.1-36:2016 Визначення категорій приміщень,

будинків, установок за вибухопожежною та пожежною безпекою (прийнято та надано чинності наказом Мінрегіонбуду України від 15.06.2016 р. № 158 з 01.01.2017 р.).

2.7 Криті склади для зберігання вантажних одиниць з газами, легкозаймистими рідинами, самозаймистими речовинами, речовинами, що виділяють займисті гази при взаємодії з водою, токсичними речовинами, їдкими і (або) корозійними речовинами повинні бути одноповерховими.

Зберігання інших небезпечних вантажів допускається на першому поверсі багатопверхових складів.

2.8 Склади для зберігання вантажних одиниць з рідкими небезпечними вантажами, а також твердими речовинами, що здатні плавитися, повинні бути розташовані на дільницях, які мають більш низькі відмітки у порівнянні з відмітками складських і допоміжних будинків, що розташовані поблизу на території порту і повинні бути обладнані таким чином, щоб обмежувалося вільне розтікання рідини чи розплаву.

2.9 Склади повинні бути обладнані засобами пожежогасіння і ліквідації аварійних ситуацій по діючим нормам відповідно властивостям небезпечних вантажів. Кожний склад повинен мати телефонний зв'язок.

Криті склади, що використовуються для зберігання пожежонебезпечних вантажів, повинні бути обладнані автоматичною пожежною сигналізацією.

2.10 Двері критих складів повинні бути розсувними, підйомними або відкриватися назовні. Підйомні двері повинні бути обладнані ручним приводом.

Вікна повинні бути зашклені та з внутрішньої сторони захищені металевою сіткою.

2.11 Освітлювальне та інше електрообладнання, а також повітряна електропроводка відкритих складів, складів-навісів і вантажно-розвантажувальних майданчиків для зберігання і перевантаження вибухових матеріалів, займистих газів, легкозаймистих рідин і легкозаймистих твердих речовин повинні розміщатися на відстані не менше 5 м (по горизонталі) від штабелю небезпечного вантажу.

2.12 Небезпечні вантажі повинні розміщуватися на складах по принципу однорідності їх фізико-хімічних і пожежонебезпечних властивостей. При зберіганні несумісних небезпечних вантажів на складі повинні дотримуватися умови їх розмежування між собою, що встановлені в ГОСТ 12.1.004 - 91 Система стандартів безпеки труда. Пожарная безопасность. Общие требования.

2.13 Склади перед розміщенням в них небезпечних вантажів повинні бути ретельно очищені від залишків вантажів, що зберігалися раніше, та їх паковань, засобів кріплення і сепарації, розливу або розсипу речовин, сміття. В необхідних випадках забруднені місця повинні бути промиті та висушені.

2.14 Небезпечні вантажі на критих складах повинні розміщуватися на відстані не менше 1,0 м від стін складу з проходами між штабелями шириною не менше 2,0 м. Ширина поздовжніх і поперечних проїздів повинна бути не менше 3,5 м.

2.15 Висота штабелювання небезпечних вантажів на плоских піддонах і тарно-штучних вантажів класів 3-9 не повинна перевищувати 3,0 м. Допускається збільшення висоти штабелювання до 4,0 м для небезпечних вантажів у стосах або мішках з тканини та у ящикних та стоечних піддонах.

Контейнери, що завантажені небезпечними вантажами у вантажних одиницях, класів 3-9 повинні укладатися в штабель висотою не більше 4 ярусів. Контейнери з корозійними рідинами в скляній і керамічній тарі повинні розміщатися в нижньому ярусі штабеля.

Контейнери-цистерни з вантажами класів 3-9 повинні вкладатися в штабель висотою не більш 3 ярусів.

2.16 При зберіганні пожежовибухонебезпечних вантажів в контейнерах, а також у вантажних одиницях на відкритих складах і складах-навісах площа однієї секції (штабелю) не повинна перевищувати значень, встановлених для небезпечних вантажів конкретних класів у цих Правилах або 300 м², якщо не визначено інше. Протипожежні розриви між штабелями повинні бути не менше 6 м.

2.17 Під час зберігання небезпечних вантажів у складах і на відкритих майданчиках повинні залишатися вільними пожежні і залізничні проїзди та проходи, що забезпечують також вільне переміщення і маневрування засобів внутрішньо-портової механізації.

2.18 В аварійних ситуаціях з небезпечними вантажами всі особи, що приймають участь в вантажних операціях, повинні покинути склад (майданчик). На місце аварії повинна бути викликана аварійна бригада порту для ліквідації аварійної ситуації відповідно до оперативного плану.

3 Загальні вимоги до вантажних операцій і тимчасового зберігання небезпечних вантажів;

3.1 До початку завантаження адміністрація судна повинна перевірити технічний стан систем, обладнання, спорядження судна, стан вантажних приміщень і упевнитися у тому, що:

- вантажні приміщення зачищені від залишків вантажів, сміття, пально-мастильних матеріалів, а у разі необхідності промиті, висушені, провентильовані або оброблені матеріалами, що попереджують корозію вантажних приміщень. Особливу увагу слід зосередити на підготуванні лляльних колодязів і решіток осушувальної системи, з метою запобігання потрапляння у них небезпечних вантажів. Осушувальна система і вимірювальні трубки та інші сервісні трубопроводи у районі вантажного приміщення мають бути у справному стані;

- вжиті необхідні заходи щодо попадання пилу на палубні механізми, навігаційне обладнання та вантажу до лляльних колодязів щодо унеможливлення пошкодження трубопроводів і обладнання, розташованих у вантажних приміщеннях;

- пожежна система знаходиться у робочому стані, на судні у наявності необхідні для вантажу вогнегасні засоби;

- обігрів вантажних приміщень або будь-які системи обігріву відключені;

- електрообладнання у вантажних приміщеннях, що не відповідає вимогам вибухонебезпечності, вимкнено і захищено від непередбаченого підключення;

- двері, люки, ілюмінатори, що знаходяться у зоні вантажних операцій, зачинені;

- судно постачено додатковими комплектами захисного одягу, автономними дихальними апаратами, вогнегасними засобами, засобами контролю повітряного середовища (газоаналізатори; токсикометри), а також необхідними медичними препаратами;

- радіо і телефонний зв'язок знаходиться у робочому стані;

- встановлена заборона щодо входу у зону вантажних операцій та знаки безпеки, плакати щодо заборони куріння, застосування відкритого вогню.

Про готовність судна до вантажних операцій має бути зроблений відповідний запис у судовому журналі.

Перевірка підготовки вантажних приміщень до завантаження здійснюється разом з особою відповідальною за вантажні операції, визначеною оператором порту, оператором терміналу.

Небезпечний вантаж повинен розміщуватися тільки у вантажних приміщеннях, пристосованих для його перевезення і зазначених у Свідоцтві про відповідність судна, яке видане класифікаційним товариством.

3.2 До початку вантажних операцій особою, відповідальною за вантажні операції від портового оператора (стивідорної компанії), складається попередній вантажний план судна, який погоджується з адміністрацією судна, а також, у необхідних випадках, із службою пожежної безпеки порту, органами санітарного нагляду та екологічної безпеки.

При розміщенні небезпечних вантажів повинні враховуватися наявність на судні і можливість застосування для конкретних вантажів рекомендованих засобів пожежогасіння. Забороняється завантаження в одне вантажне приміщення судна небезпечних вантажів, які не мають однакових рекомендованих засобів пожежогасіння.

Розміщення на судні небезпечного вантажу у вантажних одиницях, вантажних транспортних одиницях повинно здійснюватися відповідно до загальних вимог, визначених у частині 7 Кодексу ММНВ, а також, за необхідності, спеціальних вимог, установлених для певних класів (підкласів) небезпечних вантажів, враховуючи властивості і сумісність цих небезпечних вантажів, визначених у главі 3.2 частини 3 Кодексу ММНВ.

У разі завантаження судна різними навалочними вантажами групи В сумісність вантажів і вимоги до розміщення несумісних вантажів на одному судні визначаються згідно загальних вимог, наведених у пункті 9.3.3 або 9.3.4 підрозділу 9.3 розділу 9, а також, за необхідності, спеціальних вимог, установлених для вантажів у Додатку А МК МПНВ.

Небезпечні вантажі на вантажному плані повинні бути зазначені так, як у перевізному документі. Якщо небезпечні вантажі надаються у контейнерах, достатньо зазначити номер контейнеру. У цьому випадку у додаток до вантажного плану має додаватися перелік усіх контейнерів з зазначенням усіх небезпечних вантажів, що містяться у них.

Після закінчення завантаження портовим оператором складається остаточний вантажний план, який підписується капітаном судна.

Якщо на вантажному плані докладно не зазначені клас (підклас) небезпеки, номери ООН на місцях розташування всіх небезпечних вантажів на судні, то після завантаження агентом оформляється спеціальний реєстр або маніфест небезпечних вантажів, який передається адміністрації судна. У спеціальному реєстрі чи маніфесті відповідно до правила 4.5 Глави VII Конвенції СОЛАС та правила 4(3) Додатка III Міжнародної конвенції про запобігання забрудненню із суден 1973 року (зміненою Протоколом 1978 року до неї) повинні зазначатися усі небезпечні вантажі, що знаходяться на борту судна та їхнє місце розташування. Інформація про небезпечний вантаж має бути зазначена відповідно до розділу 5.4 частини 5 Кодексу ММНВ.

3.3 Адміністрація судна і особа, відповідальна за вантажні операції, повинні забезпечити, щоб навантаження і розвантаження здійснюється відповідно до узгодженого вантажного плану.

Капітан повинен забезпечити, щоб судновий персонал постійно стежив за вантажними операціями.

Для навалочних вантажів під час навантаження або вивантаження осадка судна повинна регулярно перевірятися, щоб підтвердити кількість завантаженого або розвантаженого вантажу з відповідним записом у судновому журналі.

Якщо помічені значні відхилення від погодженого вантажного плану з вантажними та/або баластовими операціями, то потрібно вжити необхідних коригувальних заходів для усунення цих відхилень.

3.4 Вантажні одиниці з небезпечними вантажами та не запаковані вироби, що містять небезпечні вантажі, повинні кріпитися за допомогою відповідних засобів кріплення, здатних утримувати вантажі, таким чином щоб під час перевезення не виникало будь-якого переміщення вантажу, яке може призвести до їх пошкодження.

Пакування, що згідно заяв вантажовідправника не призначено для штабелювання, не повинно укладатися у штабель.

Адміністрація судна несе відповідальність за правильне розміщення, укладання, кріплення, сепарування і збереження небезпечного вантажу у вантажних приміщеннях судна.

У разі невиконання вимог щодо належного укладання/вивантаження, кріплення або розкріплення вантажу капітан судна має призупинити вантажні операції, сповістити про це відповідального за вантажні операції і, у разі необхідності, скласти відповідний акт протягом робочої зміни, в період якої відбулося порушення.

3.5 Під час завантаження не дозволяється кидати, ударяти пакування з небезпечними вантажами. Пакування мають бути захищені від можливих пошкоджень. Забороняється застосовувати засоби перевантаження, що не визначені у технологічних картах.

3.6 Забороняється перевантажувати одночасно несумісні небезпечні вантажі.

Під час завантаження навалочних несумісних небезпечних вантажів після завершення завантаження одного вантажу, кришки люків вантажного приміщення повинні бути закриті, а палуба очищена від залишків перед

завантаженням іншої речовини. При вивантаженні ці ж процедури повинні бути дотримані.

3.7 Під час здійснення вантажних операцій і тимчасового зберігання вибухових речовин, займистих газів, легкозаймистих рідин забороняється проведення будь-яких ремонтних робіт із застосування відкритого вогню, зварювальних робіт, ремонт навантажувачів або будь-яких транспортних засобів, а також бункерування судна.

Вантажозахватні пристосування та технологічна оснастка усіх видів, що застосовуються при роботі з цими вантажами, повинні бути виготовлені з матеріалів (або покрити матеріалами), що виключають утворення іскор.

Дорожньо-транспортні засоби, автотранспортувачі, автокрани та локомотиви, що застосовуються при роботі з цими вантажами, а також навалочними вантажами, пил яких здатний утворювати вибухові або займисті суміші з повітрям, повинні мати на вихлопних трубах іскрогасники, а автокрани - надійне заземлення.

3.8 Під час грози забороняється проведення вантажних операцій з пожежовибухонебезпечними вантажами.

3.9 Перекочування балонів з займистими газами, металевих бочок з рідинами, що мають температуру спалаху парів 23 °С і менше по металевій палубі судна повинно здійснюватися по дерев'яному настилу.

3.10 Забороняється знаходитися на території, де здійснюються вантажні роботи або тимчасове зберігання пожежонебезпечних вантажів, маючи при собі сірники, запальнички та інші предмети, використання яких може викликати пожежу.

3.11 Вантажні операції з гігроскопічними вантажами мають бути припинені під час атмосферних опадів.

3.12 Забороняється переносити на спині і на плечах пакування з небезпечними вантажами класів 1, 2, 3, 6, 7 та 8, а також речовини інших класів, що мають знаки безпеки цих класів, та будь-які рідини у скляній та керамічній тарі.

3.13 Вантажні одинці, що мають попереджувальне маркування «Верх» у вигляді стрілок, що вказують на їхнє положення під час завантаження, повинні укладатися відповідно до цього маркування. Рідини, за можливості, мають розміщуватися під твердими вантажами або в приміщеннях, що розташовані нижче приміщень з твердими вантажами або окремо від них.

3.13 Небезпечні вантажі у вантажних одиницях, вантажних транспортних одиницях повинні завантажуватися відповідно до категорії,

встановленої для них, і вимог щодо розміщення, наведених для вантажу у главі 3.2 частини 3 Кодексу ММНВ.

Небезпечні вантажі, які відповідно до вимог глави 3.2 частини 3 Кодексу ММНВ повинні укладатися тільки на палубі, розміщуються без погодження з вантажовідправником. Укладання на палубі інших небезпечних вантажів погоджується з відправником.

3.14 Небезпечні вантажі повинні розміщуватися на відстані не менше 1,0 м від житлових приміщень, машинних відділень, рульової рубки і будь-яких джерел тепла, якщо інше не визначено для вантажу у главі 3.2 частини 3 Кодексу ММНВ.

Якщо житлові приміщення або рульова рубка розташовані над трюмом, то небезпечні вантажі не можна укладати під такими житловими приміщеннями або рульовою рубкою.

Небезпечні вантажі, здатні виділяти займісті гази, що можуть утворювати вибухонебезпечну суміш з повітрям, токсичні і корозійні речовини повинні розміщуватися у приміщеннях, обладнаних механічною вентиляцією. Механічна вентиляція повинна виключати іскроутворення.

3.15 Вантажні одиниці, а також неочищена порожня тара, (включаючи порожні контейнери середньої вантажопідйомності для масових вантажів (КСВМВ), крупногабаритну тару), що мають знаки безпеки зразка Б.6.1 або Б.6.2 відповідно до ДСТУ 4500-5:2005 «Вантажі небезпечні. Маркування», а також такі, що містять речовини класу 9 з №№ ООН 2212, 2315, 2590, 3151, 3152 або 3245 не повинні укладатися зверху або в безпосередній близькості від пакувань, які містять харчові продукти, інші предмети споживання або корми для тварин.

Ці вантажі мають бути відокремлені, від харчових продуктів, предметів споживання або кормів для тварин перегородками із суцільними стінками, що мають висоту не меншу ніж штабель з небезпечних вантажів або іншими пакуваннями, або простором не менше 0,8 м.

3.16 Контейнер під фумігацією не повинен допускатися до навантаження на судно доти, поки не пройде достатній час для досягнення рівномірної концентрації газу у всій масі вантажу. Звичайно цей період складає 24 години. Доти, поки контейнер не відкритий для провітрювання з метою видалення фумігуючого газу і його залишків, вантаж повинен вважатися, як фумігована одиниця, клас 9, номер ООН 3359 і відповідати усім положенням цієї Інструкції.

Провентильований контейнер повинен містити дату проведення вентиляції на знаку, що попереджує про фумігацію. Після вивантаження вантажів, що піддавалися фумігації, ці знаки повинні бути зняті.

Капітан судна повинен бути заздалегідь проінформований про навантаження на судно контейнера, що знаходиться під фумігацією.

Судна, призначені для завантаження небезпечних вантажів або вантажів з подальшою фумігацією, повинні мати акт спеціальної комісії, який визначає придатність судна до проведення фумігації або завантаження (перевезення) небезпечного вантажу і акт портової санітарно-епідеміологічної служби про готовність судна до завантаження небезпечного вантажу і проведення фумігації.

При роботі з вантажами під фумігацією, слід керуватися технологічною картою знезараження вантажів на судах і баржах препаратами на основі фосфіну.

У разі заходу судна до декількох морських портів ДП «АМПУ» для завантаження навалочних вантажів, що підлягають фумігації, фумігація всього вантажу здійснюється тільки в останньому порту завантаження.

3.17 Вантажні операції мають бути припинені у разі виявлення розсипу/витоку небезпечних вантажів. Усі особи, задіяні у вантажних операціях, мають бути виведені у безпечне місце. Усунення несправностей вантажних одиниць з небезпечними вантажами або здійснення перепакування вантажів на території складу, вантажних майданчиків забороняється. Ліквідація аварійної ситуації має здійснюватися аварійною бригадою. Розсипи або розливи мають збиратися у тару та видалятися у спеціально відведені місця. Місця розсипу, розливу, а також засоби, що забруднені цими речовинами, мають бути піддані зачищенню з подальшим знезараженням, у разі необхідності.

3.18 Особи, зайняті вантажними операціями, повинні дотримуватися правил гігієни. Запобіжні заходи повинні включати не тільки використання захисного одягу і засобів індивідуального захисту, захисних мазей, але також і належну обробку одягу, наявність поблизу місць виконання робіт умивальників і душових.

3.19 Засоби індивідуального захисту, забруднені токсичними речовинами, треба знімати у такому порядку:

- не знімаючи; промити або протерти рукавиці 3-5 % розчином соди, після цього промити водою;

- зняти окуляри, респіратор (протигаз), комбінезон;

- зняти рукавиці (вивертанням), після чого вимити руки.

3.20 Під час робіт з токсичними і/або їдкими речовинами забороняється:

- приймати їжу, пити, курити та відлучатися по природнім потребам до того, як будуть виконані вимоги особової гігієни із ретельним миттям рук та полосканням порожнини рота;

- тримати харчові продукти на робочих місцях та у приміщенні для спецодягу.

Прийом їжі повинен здійснюватись у їдальні або спеціально відведеному приміщенні. Перед прийомом їжі необхідно зняти верхній одяг, протерти взуття, ретельно вимити обличчя та руки. Залишати верхній спецодяг у приміщенні для прийому їжі забороняється.

3.21 На територіях, де здійснюються вантажні операції з токсичними та/або їдкими вантажами необхідно передбачати ізолюваний від житлових приміщень санітарний пропускник або приміщення із умивальною (з подачею гарячої та холодної води зі змішувачем).

Особи, що приймали участь у вантажних операціях з токсичними чи їдкими речовинами, після закінчення робіт повинні пройти санітарну обробку під наглядом медперсоналу.

Повторне використання спецодягу та інших засобів індивідуального захисту без санітарної обробки не допускається.

3.22 Під час вантажних робіт і зберігання небезпечних вантажів здатних виділяти займисті, токсичні, задушливі гази, або сприяти збідненню кисню у приміщеннях, необхідно здійснювати контроль атмосфери у вантажних і суміжних приміщеннях, або складських приміщеннях. Концентрація шкідливих речовин у повітрі робочої зони (газо-, паро- або пилоподібних) не повинна перевищувати встановлених гранично допустимих концентрацій (ГДК) шкідливих речовин у повітрі робочої зони. Судно повинно бути забезпечено відповідними приладами для вимірювання концентрацій газів і кисню.

Під час вантажних операцій вхід до вантажних приміщень, а також до міжбортових та міждонних просторів дозволяється тільки в тому разі, якщо:

- немає нестачі кисню;

- концентрація шкідливих речовин не перевищує встановлені гранично допустимі концентрації; або

- особа, яка входить у таке приміщення, використовує автономний дихальний апарат та інше необхідне захисне і рятувальне обладнання і якщо вона страхується за допомогою каната. Входити в таке приміщення

дозволяється тільки у випадку, якщо за цією операцією спостерігає друга особа, яка має при собі таке ж саме обладнання, а також дві людини, які здатні надати допомогу в надзвичайній ситуації, повинні знаходитися на судні в межах чутності голосового сигналу.

3.23 Після закінчення вивантаження небезпечних вантажів трюми і палуби ретельно очищають від залишків цих речовин, а за необхідності промивають і дегазують. Особи, які виконують зачищення трюмів і палуби від залишків небезпечних речовин, обов'язково повинні користуватися відповідними засобами індивідуального захисту.

Усі вантажні операції з небезпечними вантажами повинні здійснюватися згідно з РТК (Робочої Технологічної Карти) та Технологічним інструкціям.

Процедура інформування причетних при настанні надзвичайних ситуацій на терміналі повинна визначатися за Планом ліквідації аварійних ситуацій.

Начальник СТ та СВ

О.А.Ревін

ПОГОДЖЕНО

**Заступник начальника адміністрації
по операційної діяльності**

Р.І. Сахаутдінов

**Заступник головного інженера
з безпеки праці**

І.М. Кізлак

Головний диспетчер

Д.В. Карпов

Капітан морського порту

О.О. Антонов

Портові оператори:

ДП «ЖТО»

ТОВ «Бруклін-Київ Порт»

Д.В. Воробйєв

ТОВ «Бруклін-Київ»

Вих. № ____/____ від ____ . ____ . 20 ____ р.

Стивідорній компанії

(назва перевантажувального комплексу)

Адміністрації Одеського морського порту

Наступним інформуємо Вас про те, що (дата) на адресу (назва експедиторської компанії) прибувають наступні контейнери/ неконтейнерні вантажі:

№ з/п	Номер а/м або залізничної платформи/вагона	Номер контейнеру або вантажної одиниці	Тип	IMO		Назва вантажу	Вага брутто, кг
				CLAS	UN CODE		
1	BH5791BH	MCMU627510-3	20* FT tank	2.3	1005	аміак безводний	13 000
2							

Гарантуємо, що класифікація, маркування та упаковка даного небезпечного вантажу відповідає вимогам міжнародних нормативних документів, що регламентують транспортування небезпечних вантажів. Перевізник та транспортний засіб має відповідні свідоцтва для перевезення небезпечних вантажів.

Гарантуємо відшкодування можливих збитків пов'язаних з перевезенням небезпечних вантажів по території Одеського порту, або можливої позаштатної ситуацією, пов'язаною з небезпечними властивостями вантажу протягом його перебування на території морського порту. У разі інцидентів, пов'язаних з протокою/розсипом небезпечного вантажу зобов'язуємося надати сертифіковану тару для збору протоки/розсипи небезпечної речовини і в разі потреби залучити до ліквідації аварійної ситуації рятувальні служби.

Директор

(Погодження стивідорної компанії)(назва експедиторської компанії)

П.І.Б.

а) за прямим варіантом

б) протягом ____ днів

печатка